

**MINISTERSTVO
ŽIVOTNÉHO PROSTREDIA
SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Sekcia vôd

Slovenský rybársky zväz – Rada Žilina	
Súborom	
Dátum: 12-06-2019	
Evidenčné číslo: 921	Číslo spisu: 361
Prílohy:	Vybavuje: 21

Slovenský rybársky zväz – Rada
ul. Andreja Kmeťa 20
010 55 Žilina

Váš list číslo/zo dňa	Naše číslo	Vybavuje/kontakt	Dátum
	5974/2019-4.1.1 12549/2019	Ing. Tibor Dobiaš 02/598 06 221	06. 06. 2019

Vec

Komentáre k niektorým ustanoveniam zákona o rybárstve a jeho vykonávacieho predpisu

Ministerstvu životného prostredia Slovenskej republiky ste dňa 21.01.2019 doručili tri žiadosti o komentár celkom k 24 ustanoveniam zákona č. 216/2018 Z. z. o rybárstve a o doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) a jeho vykonávacieho predpisu - vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, ktorou sa vykonáva zákon č. 216/2018 Z. z. o rybárstve a o doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Obidva uvedené právne predpisy nadobudli účinnosť 1. januára 2019.

V zmysle Príkazu ministra ŽP SR č. 7/2012-4.3 z 10.10.2012 sme požiadali sekciu legislatívy a práva o posúdenie návrhu odpovede sekcie vôd k Vaším žiadostiam. Nadväzne boli v zmysle pripomienok sekcie legislatívy a práva niektoré komentáre sekciou vôd upravené.

Spôsob, ako sú dotknuté žiadosti formulované však vnímame veľmi rozpačito, o to skôr, že zástupcovia SRZ boli členmi Expertnej skupiny a taktiež Pracovnej skupiny, ktoré sa priamo podieľali na vypracovaní návrhu zákona a jeho dvoch vyhlášok.

Pre komplexnosť uvádzame, že text v niektorých komentároch sa opakuje, pričom spôsob ich koncipovania vychádza z toho, že komentáre zároveň budú pre potreby širokej rybárskej verejnosti zverejnené jednotlivo na webovom sídle MŽP SR v časti Rybárstvo – „Komentáre k niektorým ustanoveniam zákona....“ alebo „Komentáre k niektorým ustanoveniam vyhlášky....“.

Dodávame, že sekcia vôd sa pri spracúvaní dotknutých komentárov riadila zásadou vyplývajúcou z nálezu Ústavného súdu SR z 23. mája 2013, č. k. IV. ÚS 71/2013-36: „K výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v prípade, keď sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona“ a taktiež z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. zo 4. mája 2010, č. k. III. ÚS 72/2010: „V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ústavný súd už v rámci svojej rozhodovacej činnosti konštatoval, že nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali

navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy). Samozrejme, že sa v takýchto prípadoch musí zároveň vyvarovať svojvôle (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii. **V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzií interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom. Viazanosť štátnych orgánov zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona (III. ÚS 341/07).**

Z dôvodu kontinuity Vám zmienené komentáre zasielame spolu aj s Vašimi otázkami a právnymi názormi k jednotlivým ustanoveniam zákona a vyhlášky:

1) § 2 ods. 1 vyhlášky – oprávnenie vydávať povolenia na rybolov

V ustanovení § 2 ods. 1 vyhlášky sú taxatívne vymenované úlohy, ktorých plnením môže užívateľ poveriť organizačnú zložku, pričom v úvode absentuje pojem „najmä“, čiže nie je možné preniesť na organizačnú zložku iné úlohy neuvedené v predmetnom ustanovení.

Podľa § 12 ods. 6 zákona o rybárstve povolenie na rybolov vydáva užívateľ v limitovanom počte s prihliadnutím na výmeru, stav zarybnenia, zarybňovací plán, návštevnosť a analýzu úlovkov rybárskeho revíru.

Otázka: Môže užívateľ poveriť vydávaním povolení na rybolov svoju organizačnú zložku aj keď to ustanovenie § 2 ods. 1 vyhlášky neumožňuje?

Odpoveď:

Užívateľ poverovať svoje organizačné zložky vydávaním povolení na rybolov nemusí, nakoľko im táto významná a z hľadiska vecného absolútne prirodzená činnosť, ktorú vykonávajú bežne 100 rokov, vyplýva zo samotnej podstaty ich fungovania. Pokiaľ pristúpime až na robotické vysvetlenie, užívateľ svojim spôsobom zabezpečuje vydávanie povolení na rybolov, ktoré ako ceninu v požadovanom počte vydáva (distribuuje) svojim organizačným zložkám. Tieto uvedené procesy následne ukončia vydávaním povolení záujemcom o lov rýb. Zo zmienených dôvodov sú dotknuté ustanovenia na ktoré poukazujete formulované správne. Obdobne by bolo možné hovoriť o vydávaní členských známok, evidencií brigád a úhrad za neodpracované hodiny a pod. Je vecou užívateľa akou formou si uvedené činnosti zabezpečí a preto nie je dôvod taxatívne ich určovať právnym predpisom.

Vydávanie povolení na rybolov organizačnými zložkami užívateľa je samozrejme možné, aj keď v ustanovení § 2 ods. 1 vyhlášky nie je pre užívateľa založená pôsobnosť poverovať organizačnú zložku takouto úlohou. Prekážkou, ktorá by organizačnej zložke mala brániť vydávať povolenia na rybolov, nie je ani ustanovenie § 12 ods. 6 zákona, v ktorom je okrem iného uvedené, že povolenie na rybolov vydáva užívateľ.

Opierajúc sa o ústavný princíp, konkrétne čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky podľa ktorého „každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané...“, nemôžeme nič iné len skonštatovať, že žiadne z vyššie uvedených ustanovení nezakazuje organizačnej zložke užívateľa vydávať povolenia na rybolov.

Pre komplexnosť dodávame, že MŽP SR pojem „najmä“ do ustanovenia § 2 ods. 1 vyhlášky vedome neuviedlo, lebo zámerne chcelo, aby užívateľ mohol poverovať svoje organizačné zložky plnením len taxatívne vymenovaných úloh a žiadnych iných, okrem tých, ktoré prirodzene vyplývajú z podstaty ich činnosti, napr. vydávanie povolení na rybolov, a zároveň tým neporušujú žiaden právny predpis. MŽP SR takouto úpravou, t. j. nezavedením slova „najmä“ pred slovom „týchto“ v § 2 ods. 1 vyhlášky zároveň aj vyhovel požiadavke členov pracovnej skupiny zastupujúcich SRZ, ktorá sa na vypracovaní predmetnej vyhlášky podieľala.

2) § 2 ods. 1 písm. o) a § 4 ods. 3 písm. b) vyhlášky – určenie všeobecného zákazu lovu po zarybnení

V zmysle § 2 ods. 1 písm. o) vyhlášky užívateľ môže organizačnú zložku poveriť plnením úlohy, a to určením všeobecného zákazu lovu rýb alebo časového obmedzenia lovu vysadených druhov rýb dosahujúcich najmenšiu lovnú mieru po zarybnení.

V zmysle § 4 ods. 3 písm. b) vyhlášky užívateľ na dodatkovej tabuli umiestnenej na samostatnej konštrukcii s tabuľou uvedie druh vysadených rýb, časové obmedzenie ich lovu a text „Všeobecný zákaz lovu rýb“ alebo „Zákaz lovu vysadených druhov rýb dosahujúcich najmenšiu lovnú mieru“.

Z vyššie uvedeného ustanovenia vyplýva, že časové obmedzenie sa týka len vysadeného druhu ryby, čo je zrejmé z textácie „uvedie druh vysadených rýb, časové obmedzenie ich lovu“.

Otázka č. 1: Môže užívateľ určiť všeobecný zákaz lovu všetkých druhov rýb po zarybnení bez časového obmedzenia, keďže z ustanovenia § 2 ods. 1 písm. o) vyhlášky vyplýva, že časové obmedzenie sa týka len lovu vysadených druhov rýb a z ustanovenia § 4 ods. 3 písm. b) vyhlášky taktiež vyplýva len časové obmedzenie lovu vysadených druhov rýb?

Otázka č. 2: Môže dať užívateľ všeobecný zákaz lovu rýb natrvalo, keďže z dikcie vyhlášky nevyplýva, že sa zákaz časovo obmedzuje?

Odpoveď:

Ustanovenie § 2 ods. 1 písm. o) vyhlášky, podľa ktorého užívateľ môže okrem iného poveriť svoju organizačnú zložku určením všeobecného zákazu lovu rýb, je možné považovať ako „predvetie“ k ustanoveniu § 4 ods. 3 písm. b) vyhlášky, podľa ktorého užívateľ na dodatkovej tabuli uvedie druh vysadených rýb, časové obmedzenie ich lovu a text „Všeobecný zákaz lovu rýb“ alebo „Zákaz lovu vysadených druhov rýb dosahujúcich najmenšiu lovnú mieru“.

Len pri rigoróznom výklade by mohlo byť dotknuté ustanovenie chápané tak, že slovné spojenie „Všeobecný zákaz lovu rýb“ je pri jeho aplikácii v praxi, t. j. pri uvedení na dodatkovej tabuli, nutné spájať s informáciou uvedenou na dodatkovej tabuli týkajúcej sa druhu vysadených rýb a časového obmedzenia ich lovu, čo je z hľadiska vecného neprípustné. Inštitút všeobecného zákazu lovu rýb totiž nemožno spájať s ochranou vysadených druhov rýb, nakoľko

jeho účelom je ochrana nie len vysadených druhov ale zároveň aj všetkých druhov rýb žijúcich v danom revíre.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 3 písm. b) v spojení s § 18 ods. 9 a § 2 ods. 1 písm. o) vyhlášky nie je zakázané aby užívateľ, alebo jeho organizačná zložka ak sa z pádných dôvodov rozhodnú po vysadení jednotlivých druhov rýb zakázať lov všetkých rýb na danom revíri, uviedli na dodatkovej tabuli text „Všeobecný zákaz lovu rýb“. Pokiaľ platí že „výklad“ ustanovenia má byť jazykový (gramatický), logický a taktiež systematický, nie je dôvod sa obávať, že užívateľ alebo jeho organizačná zložka v zmysle citovaných ustanovení môžu dať všeobecný zákaz lovu rýb natrvalo. Naopak, k textu „Všeobecný zákaz lovu rýb“ na dodatkovej tabuli zároveň uvedú časové obmedzenie lovu rýb, ktoré podľa § 18 ods. 9 vyhlášky môže byť maximálne do 28 dní po vysadení rýb. Uvedený všeobecný zákaz lovu rýb je preto nutné chápať zásadne ako časovo obmedzený.

3) § 10 ods. 1 písm. c) vyhlášky – čas ochrany v rozpore s iným právnym predpisom

V zmysle § 10 ods. 1 písm. c) vyhlášky je stanovený čas individuálnej ochrany od 1. januára do 31. mája pre nasledovné druhy rýb: sumec veľký, zubáč veľkousty a zubáč volžský.

V zmysle vyhlášky MŽP SR č. 24/2003 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody v znení a krajiny neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 24/2003 Z.z.“) podľa prílohy č. 9 bod 2 je v období od 15. marca do 15. júna bežného kalendárneho roka je zakázané chytať alebo usmrcovať jedince vyššie uvedených druhov rýb v prírodných tokoch a vo vodných útvaroch s výnimkou ostatných vodných plôch užívaných v osobitnom režime.

V danom prípade sa jedná o dve vyhlášky, ktoré majú rovnakú právnu silu a ustanovujú inú dobu ochrany.

Otázka č. 1: Môže loviaca osoba loviť napr. sumca veľkého od 1. januára do 14. marca v zmysle vyhlášky č. 24/2003 Z.z.?

Otázka č. 2: Môže loviaca osoba loviť napr. zubáča veľkousteho od 1. júna do 15. júna v zmysle vyhlášky, aj keď je to v rozpore s vyhláškou č. 24/2003 Z.z.?

Odpoveď:

V prípade, že dôjde pri tvorbe právnych predpisov k situácii na ktorú poukazujete, uplatňujú sa kolízne pravidlá v zmysle zásady „Lex posterior derogat legi priori“, čo znamená že neskorší, resp. neskôr účinný právny predpis má prednosť pred skorším (starším) právnym predpisom.

Z uvedeného vyplýva, že v súvislosti s lovom a s tým spojeným privlastňovaním si rýb, v danom prípade sumca veľkého a zubáča veľkousteho, je loviaca osoba povinná riadiť sa ustanovením § 10 ods. 1 písm. c) vyhlášky, ktorá nadobudla účinnosť 1.1.2019, a nie bodom 2. prílohy č. 9 vyhlášky MŽP SR č. 24/2003 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody v znení a krajiny neskorších predpisov, ktorá nadobudla účinnosť 1.2.2003 a jej ostatná novelizácia 1.1.2015 Ak by pri love iných druhov rýb došlo k náhodnému uloveniu niektorého z uvádzaných druhov rýb, loviaci je povinný v zmysle §14 ods. 19 vyhlášky ulovenú rybu s náležitou opatrnosťou v čo najkratšom čase pustiť späť do vody.

4) § 10 ods. 1 písm. d) vyhlášky – čas ochrany v rozpore s iným právnym predpisom

V zmysle § 10 ods. 1 písm. d) vyhlášky je stanovený čas individuálnej ochrany pre hlavátku podunajskú od 1. januára do 31. októbra a na hraničných vodách od 1. januára do 31. augusta.

V zmysle vyhlášky č. 24/2003 Z.z. podľa prílohy č. 9 bod 5 je v období od 1. januára do 31. augusta bežného kalendárneho roka je zakázané chytať alebo usmrcovať hlavátku podunajskú na hraničných úsekoch riek Poprad a Dunajec a v období od 1. januára do 31. októbra na ostatných tokoch.

Otázka: Môže loviaca osoba loviť hlavátku podunajskú na hraničných vodách, okrem rieky Poprad a Dunajec, od 1. septembra do 30. októbra v zmysle vyhlášky, aj keď je to v rozpore s vyhláškou č. 24/2003 Z.z.?

Odpoveď:

V prípade, že dôjde pri tvorbe právnych predpisov k situácii na ktorú poukazujete, uplatňujú sa kolízne pravidlá v zmysle zásady „Lex posterior derogat legi priori“, čo znamená že neskorší, resp. neskôr účinný právny predpis má prednosť pred skorším (starším) právnym predpisom.

Z uvedeného vyplýva, že v súvislosti s časom individuálnej ochrany rýb, počas ktorého je ryby zakázané chytať (loviť) alebo usmrcovať (privlastňovať si ich), v danom prípade ide o individuálnu ochranu hlavátky podunajskej, je loviaca osoba povinná riadiť sa ustanovením § 10 ods. 1 písm. d) vyhlášky, ktorá nadobudla účinnosť 1.1.2019, a nie bodom 5. prílohy č. 9 vyhlášky MŽP SR č. 24/2003 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody v znení a krajiny neskorších predpisov, ktorá nadobudla účinnosť 1.2.2003 a jej ostatná novelizácia 1.1.2015.

Z vyššie uvedeného taktiež vyplýva, že loviaca osoba môže podľa § 10 ods. 1 písm. d) vyhlášky od 1. septembra do 30. októbra loviť hlavátku podunajskú aj na iných hraničných vodách akými sú rieky Poprad a Dunajec.

Zároveň je potrebné uviesť, že vyhláška MŽP SR č. 211/2005 Z. z., ktorou sa ustanovuje zoznam vodohospodársky významných vodných tokov a vodárenských vodných tokov v tabuľke prílohy č. 1 okrem iných uvádza aj parameter – úsek [km] v ktorom je ten ktorý vodohospodársky významný vodný tok „hraničný“. K takýmto tokom, pri ktorých pripadá do úvahy výskyt hlavátky podunajskej patria Dunaj, Poprad, Dunajec, pričom v prípade vodného toku Morava je jej výskyt diskutabilný. Užívateľom všetkých uvedených vodných tokov – rybárskych revírov je Slovenský rybársky zväz – Rada Žilina, pričom vo všetkých prípadoch, okrem Dunaja, poveril ich „obhospodarovaním“ svoje organizačné zložky (ZO SRZ). K pravidelnému vysadzovaniu hlavátkou podunajskou v zmysle ministerstvom schváleného zarybňovacieho plánu dochádza len v prípade riek Dunaj, Poprad a Dunajec. Jednou z nevyhnutných podmienok pre možný lov hlavátky podunajskej je povolenie na lov hlavátky (§ 19 písm. e) zákona). V tejto súvislosti poznamenávame, že SRZ – Rada Žilina z troch uvedených hraničných riek do ktorých sa hlavátka reálne vysadzuje, vydáva v obmedzenom množstve povolenia na lov hlavátky vzťahujúce sa len na hraničné toky Poprad a Dunajec a na ktoré sa taktiež vzťahuje výnimka udelená ministerstvom, cieľom ktorej je zjednotenie zásad výkonu rybárskeho práva upravených osobitným právnym predpisom toho ktorého dotknutého štátu. Napriek tomu, že ustanovenie § 10 ods. 1 písm. d) vyhlášky zakladá možnosť oprávneným osobám loviť v čase od 1. septembra do 30. októbra hlavátku podunajskú aj na iných hraničných vodách akými sú Poprad a Dunajec, v praxi sa takáto možnosť zatiaľ neuplatňuje,

t. j. SRZ – Rada Žilina povolenia na lov hlavátky na rieku Dunaj v minulosti nevydával a v blízkej budúcnosti vydávať neplánuje.

5) § 10 ods. 1 písm. f) bod 8 vyhlášky – čas ochrany v rozpore s iným právnym predpisom
V zmysle § 10 ods. 1 písm. f) bod 8 vyhlášky je stanovený čas individuálnej ochrany pre mrenu severnú od 15. marca do 31. mája.

V zmysle vyhlášky č. 24/2003 Z.z. podľa prílohy č. 9 bod 2 je v období od 15. marca do 15. júna bežného kalendárneho roka je zakázané chytať alebo usmrcovať mrenu severnú.

Otázka č. 1: Môže loviaca osoba loviť mrenu severnú od 1. júna do 14. júna v zmysle vyhlášky, aj keď je to v rozpore s vyhláškou č. 24/2003 Z.z.?

Otázka č. 2: Môže byť loviaca osoba po privlastnení mreny severnej v čase od 1. júna do 14. júna sankcionovaná podľa zákona o ochrane prírody a krajiny?

Odpoveď:

V prípade, že dôjde pri tvorbe právnych predpisov k situácii na ktorú poukazujete, uplatňujú sa kolízne pravidlá v zmysle zásady „Lex posterior derogat legi priori“, čo znamená že neskorší, resp. neskôr účinný právny predpis má prednosť pred skorším (starším) právnym predpisom.

Z uvedeného vyplýva, že v súvislosti s časom individuálnej ochrany rýb, počas ktorého je ryby zakázané chytať (loviť) alebo usmrcovať (privlastňovať si ich), v danom prípade ide o individuálnu ochranu mreny severnej, je loviaca osoba povinná riadiť sa ustanovením § 10 ods. 1 písm. f) vyhlášky, ktorá nadobudla účinnosť 1.1.2019, a nie bodom 2. prílohy č. 9 vyhlášky MŽP SR č. 24/2003 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody v znení a krajiny neskorších predpisov, ktorá nadobudla účinnosť 1.2.2003 a jej ostatná novelizácia 1.1.2015.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že pokiaľ bude loviaca osoba v zmysle § 10 ods. 1 písm. d) vyhlášky od 1. júna do 14. októbra loviť mrenu severnú, nemožno takýto lov považovať za lov v rozpore s vyhláškou č. 24/2003 Z. z. Ak si osoba oprávnená na lov rýb privlastní v čase od 1. júna do 14. októbra mrenu severnú, nemôže byť za takýto skutok sankcionovaná podľa zákona o ochrane prírody a krajiny.

6) § 10 ods. 1 písm. f) bod 8 a 37 vyhlášky – čas ochrany v rozpore s iným právnym predpisom

V zmysle § 10 ods. 1 písm. i) bod 27 vyhlášky je stanovený čas individuálnej ochrany pre mrenu severnú a sih marénu od 1. januára do 31. decembra, celoročne.

V zmysle vyhlášky č. 24/2003 Z.z. podľa prílohy č. 9 bod 2 je v období od 15. marca do 15. júna bežného kalendárneho roka je zakázané chytať alebo usmrcovať mrenu škvrnitú a podľa prílohy č. 9 bod 3 je v období od 1. septembra do 31. decembra bežného kalendárneho roka je zakázané chytať alebo usmrcovať sih marénu.

Otázka č. 1: Môže loviaca osoba loviť mrenu škvrnitú, okrem času od 15. marca do 15. júna, v zmysle vyhlášky č. 24/2003 Z.z.?

Otázka č. 2: Môže byť loviaca osoba po privlastnení mreny severnej, okrem času od 15. marca do 15. júna, sankcionovaná podľa zákona o rybárstve?

Otázka č. 3: Môže loviaca osoba loviť druh ryby sih maréna, okrem času 1. septembra do 31. decembra, v zmysle vyhlášky č. 24/2003 Z.z.?

Odpoveď:

V prípade, že dôjde pri tvorbe právnych predpisov k situácii na ktorú poukazujete, uplatňujú sa kolízne pravidlá v zmysle zásady „Lex posterior derogat legi priori“, čo znamená že neskorší, resp. neskôr účinný právny predpis má prednosť pred skorším (starším) právnym predpisom.

Z uvedeného vyplýva, že v súvislosti s časom individuálnej ochrany rýb, počas ktorého je ryba zakázané chytať (loviť) alebo usmrcovať (privlastňovať si ich), v danom prípade ide o individuálnu ochranu mreny škrvnitej (pozn.: na dvoch miestach nesprávne uvádzate m. severnú, pričom v tejto súvislosti nesprávne odkazujete na § 10 ods. 1 písm. f) bod 8 a 37 vyhlášky; správne ste mali uviesť § 10 ods. 1 písm. i) bod 27 a 37 vyhlášky) a siha marény, je loviaca osoba povinná riadiť sa ustanovením § 10 ods. 1 písm. i) vyhlášky, ktorá nadobudla účinnosť 1.1.2019, a nie bodom 2. a 3. prílohy č. 9 vyhlášky MŽP SR č. 24/2003 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody v znení a krajiny neskorších predpisov, ktorá nadobudla účinnosť 1.2.2003 a jej ostatná novelizácia 1.1.2015.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že loviaca osoba nemôže v zmysle vyhlášky č. 24/2003 Z. z. loviť (pozn.: náhodné ulovenie nemožno vylúčiť, cielené lovenie ťažko dokázať) a privlastňovať si mrenu škrvnitú (okrem času od 15. marca do 15. júna) a siha marénu (okrem času od 1. septembra do 31. decembra). Naopak, povinná je riadiť sa ustanovením § 10 ods. 1 písm. i) bod 27 a 37 vyhlášky, podľa ktorého je čas individuálnej ochrany pre tieto druhy rýb ustanovený od 1. januára do 31. decembra (celoročne). V prípade náhodného úlovku uvedených druhov rýb je potrebné postupovať v súlade s §14 ods. 19 vyhlášky t. j. ulovenú rybu s náležitou opatrnosťou v čo najkratšom čase pustiť späť do vody.

7) § 10 ods. 1 písm. e) vyhlášky – možnosť privlastnenia si kapra rybničného na ostatných vodných plochách

V zmysle § 14 písm. a) zákona o rybárstve je zakázané loviť jednotlivé druhy rýb v čase ich individuálnej druhovej ochrany, ktorá je upravená v § 10 vyhlášky, čiže sa nesmú privlastňovať, ak neplatí výnimka.

Ustanovenie § 13 zákona o rybárstve upravuje všeobecnú ochranu rýb, a teda všeobecný zákaz lovu rýb, bez ohľadu na to, či ide o ryby s individuálnou ochranou alebo nie.

Podľa odseku 5 tohto ustanovenia tento všeobecný zákaz na kaprových vodách neplatí. To znamená, že lov je povolený celoročne, ale stále s prihliadnutím na individuálnu ochranu rýb, čiže tie ktoré sú chránené, si nie je možné privlastniť a nie je možné ich ani loviť.

V zmysle § 10 ods. 1 písm. e) vyhlášky je kapor rybničný chránený od 15. marca do 31. mája, čiže nie je možný jeho lov a privlastňovanie.

Podľa ďalšej časti daného ustanovenia, ochrana neplatí počas rybárskych pretekov a na ostatných vodných plochách.

Textácia ustanovenia je " čas individuálnej ochrany neplatí od 1. mája do 31. mája, keď je jeho lov a privlastnenie povolené v čase rybárskych pretekov, čas individuálnej ochrany sa nevzťahuje na ostatné vodné plochy, v ktorých je lov kapra rybničného povolený od 1. januára do 31. decembra podľa § 13 ods. 5 písm. b) zákona".

Podľa nášho názoru, privlastnenie kapra rybničného na ostatných vodných plochách nie je možné, keďže pri rybárskych pretekoch sa uvádza "je jeho lov a privlastnenie povolené".

Otázka: Je možné si celoročne privlastňovať kapra rybničného na ostatných vodných plochách, aj keď to z § 10 ods. 1 písm. e) vyhlášky priamo nevyplýva?

Odpoveď:

Nesúhlasíme s tvrdením, že z § 10 ods. 1 písm. e) vyhlášky priamo nevyplýva, že „je možné si celoročne privlastňovať kapra rybničného na ostatných vodných plochách“. Náš nesúhlasný postoj opierame o citované ustanovenie v ktorom je okrem iného uvedené, že „čas individuálnej ochrany sa nevzťahuje na ostatné vodné plochy, v ktorých je lov kapra rybničného povolený od 1. januára do 31. decembra podľa § 13 ods. 5 písm. b) zákona“.

Ustanovenia - § 14 písm. a) zákona, § 13 zákona a § 10 ods. 1 písm. b) vyhlášky nezakladajú žiadnu právnu prekážku, ktorá by v akomkoľvek ohľade znemožňovala v praxi pri aplikácii ustanovenia § 10 ods. 1 písm. e) vyhlášky v spojení s § 13 ods. 5 písm. b) zákona, t. j. pri uplatňovaní si výkonu rybárskeho práva na ostatných vodných plochách celoročne loviť a privlastňovať si kapra rybničného.

Význam takto formulovaných zmienovaných ustanovení zákona a vyhlášky na vypracovaní ktorých sa priamo podieľali aj zástupcovia SRZ spočíva v tom, že umožňujú celoročný lov a privlastňovanie si kapra rybničného na ostatných vodných plochách, na ktorých vo väčšine prípadov k jeho prirodzenej reprodukcii nedochádza a do ktorých je kapor každoročne v značných množstvách vysádzovaný. Naopak, na vodných tokoch a „ostatných vodných útvaroch“ nespádajúcich do kategórie ostatné vodné plochy kde k prirodzenej reprodukcii kapra nezriedka dochádza, sa na kapra vzťahuje individuálna ochrana podľa § 10 ods. 1 písm. e) vyhlášky v čase od 15. marca do 31. mája, ktorá neplatí v čase od 1. mája do 31. mája, kedy je jeho lov a privlastňovanie povolené v čase rybárskych pretekoch.

8) § 12 ods. 1 písm. a), b), ab) a ac) vyhlášky – najmenšia lovná miera rýb posudzovaných ako invázne nepôvodné druhy rýb

V zmysle § 12 ods. 1 písm. a), b), ab) a ac) vyhlášky má amur a tolstolobik stanovenú najmenšiu lovnú mieru.

V zmysle § 6 ods. 4 zákona o rybárstve užívateľ je povinný zabezpečiť, aby v súvislosti s vysadením rýb do rybárskych revírov nedošlo k úniku invázných nepôvodných druhov rýb do vodného prostredia.

Invázne nepôvodné druhy rýb sú taxatívne vymenované v § 10 ods. 3 vyhlášky, pričom podľa § 10 ods. 4 vyhlášky druhy rýb s dokázateľné negatívnym dopadom na prirodzené ekosystémy sa posudzujú ako invázne nepôvodné druhy rýb, t.j. amur biely, amur čierny, ostrážka veľkouústy, tolstolobik biely a tolstolobik pestrý.

Otázka: Ak je pre druhy rýb, ktoré sú posudzované ako invázne nepôvodné druhy rýb, t.j. amur biely, amur čierny, ostrážka veľkouústy, tolstolobik biely a tolstolobik pestrý, stanovená najmenšia lovná miera, je možné ich vysádzovať do rybárskych revírov a privlastňovať si ich na rybárskych revíroch s režimom chyt' a pust'?

Odpoveď:

V nadväznosti na právnu analýzu významu ustanovení § 6 ods. 4 zákona, § 10 ods. 3 vyhlášky a § 10 ods. 4 vyhlášky, ktorá predchádza Vašej otázke uvádzame nasledovné:

Z obsahu ustanovenia § 6 ods. 4 zákona je zrejmé, že vysadenie Vami uvádzaných nepôvodných druhov rýb do rybárskych revírov možné je, ale len za podmienok ustanovených v osobitnom predpise (§ 7, § 7a ods. 1 a § 14 ods. 1 písm. g) zákona č. 543/2002 Z. z.).

Pri „robotickom“ vysvetľovaní si ustanovení § 6 ods. 4 zákona, § 10 ods. 3 vyhlášky a § 10 ods. 4 vyhlášky by sa mohlo zdať, že Vami uvádzané nepôvodné druhy rýb ulovené v rybárskych revíroch s režimom chyt' a pust' si je možné privlastniť. Pokiaľ však budeme nahliadať na ich „ducha“ resp. význam, je potrebné brať do úvahy, prečo dotknuté druhy rýb neboli zaradené do skupiny „invázných nepôvodných druhov rýb“ uvedených v § 10 ods. 3 vyhlášky a § 13 ods. 2 vyhlášky, ale s privlastkom „druhy rýb s dokázateľne negatívnym dopadom na prirodzené ekosystémy“ boli zámerné samostatne zapracované do § 10 ods. 4 vyhlášky a § 13 ods. 3 vyhlášky, pričom osobitne sa na tieto druhy vzťahuje aj právna úprava týkajúca sa množstva úlovkov a ich evidencie (§ 14 ods. 11 vyhlášky). Túto významnú skutočnosť preto nemožno odignorovať a brať len do úvahy, že uvedené druhy rýb sú podľa § 6 ods. 4 zákona a § 10 ods. 4 vyhlášky zároveň posudzované ako invázne nepôvodné druhy rýb, aby bolo možné tvrdiť, že podľa § 9 ods. 3 písm. a) zákona v spojení s dotknutými citovanými ustanoveniami zákona a vyhlášky je v rybárskych revíroch s režimom „chyt' a pust'“ možné po ulovení uvedené druhy rýb si privlastniť.

Na základe uvedeného lov a privlastňovanie si dotknutých druhov rýb v rybárskych revíroch s režimom „chyt' a pust'“ pripadá do úvahy len vtedy, pokiaľ ide o prirodzený ekosystém. V každom prípade je pri posudzovaní, či ide alebo nejde o „prirodzený ekosystém“ nevyhnutné postupovať striktné v zmysle § 10 ods. 5 vyhlášky. Režim užívania rybárskeho revíru je v takomto prípade druhoradý. S doterajšej korešpondencie ktorou ministerstvo disponuje sa domnievame, že Vaša otázka smeruje aj k rybárskemu revíru č. 4-4030-1-4 VN Zemplínska Šírava. Vzhľadom na to, že podľa § 10 ods. 5 vyhlášky sa vodné nádrže za prirodzené ekosystémy nepovažujú, v tomto revíri si jednotlivé druhy rýb uvedené v § 10 ods. 4 vyhlášky a § 13 ods. 3 vyhlášky nemožno privlastňovať.

Zdôrazňujeme, že aj keď je podľa § 10 ods. 4 vyhlášky možné tieto druhy rýb loviť od 1. januára do 31. decembra, treba pri ich lovení a privlastňovaní dbať na dodržiavanie „všeobecnej ochrany rýb“, konkrétne § 13 ods. 3 zákona a § 13 ods. 5 písm. a) zákona.

9) § 14 ods. 10 vyhlášky – nezapisovanie dĺžky a množstva privlastnených rýb

V zmysle § 14 ods. 10 vyhlášky privlastnené druhy rýb, ktoré podľa § 12 ods. 3 nemajú stanovenú lovnú mieru, zapisuje loviaci do samostatného riadka záznamu tak, že v príslušnom riadku záznamu pri druhu ryby uvedie „ostatné“ a zároveň uvedie ich celkovú hmotnosť.

V zmysle § 14 ods. 8 vyhlášky loviaci čitateľne, bez možnosti vymazania zapisuje privlastnené ryby do záznamu, v ktorom uvedie druh ryby, jej dĺžku a hmotnosť.

Z predmetných ustanovení vyplýva, že prvá veta odseku 8 určuje, čo všetko je loviaci povinný zapisovať, pričom ostatné odseky ustanovujú čas kedy má dôjsť k zapísaniu.

Otázka: Ak si loviaci privlastní ryby, ktoré nemajú lovnú mieru a neuvedie dĺžku a množstvo, nekoná v rozpore s § 14 ods. 10 vyhlášky a prílohou č. 18 podľa § 14 ods. 1 vyhlášky, v ktorej je uvedené aj množstvo?

Odpoveď:

Pri zodpovedaní Vašej otázky nemožno opomenúť ustanovenie § 14 ods. 9 vyhlášky a to aj napriek tomu, že o komentár k nemu ministerstvo nežiadate.

V záujme zrozumiteľného vysvetlenia uvádzame čo z jednotlivých ustanovení pri ich komplexnom vnímaní vyplýva:

§ 14 ods. 8 vyhlášky – Loviaci každú ulovenú rybu uvedenú v § 14 ods. 2 písm. a) vyhlášky zapisuje do záznamu okamžite po jej privlastnení (pozn.: z čoho automaticky vyplýva že je potrebné zapisovať si ju do samostatného riadku, čo taktiež potvrdzuje vzor – spôsob zapisovania údajov do záznamu podľa prílohy č. 18 vyhlášky) a uvedie jej druh, dĺžku a hmotnosť.

§ 14 ods. 9 vyhlášky – Loviaci každú ulovenú a zároveň privlastnenú rybu, ktorá nie je uvedená v § 14 ods. 2 písm. a) vyhlášky a zároveň ktorá má podľa § 12 ods. 1 vyhlášky ustanovenú mieru, zapisuje do záznamu do samostatného riadku pri prerušení a skončení lovu a uvedie jej druh, dĺžku a hmotnosť.

§ 14 ods. 10 vyhlášky – Loviaci ulovenú rybu, resp. ulovené a zároveň privlastnené ryby, ktoré nie sú uvedené v § 14 ods. 2 písm. a) vyhlášky a zároveň ktoré nemajú podľa § 12 ods. 1 vyhlášky ustanovenú mieru, zapisuje do záznamu do samostatného riadku pri prerušení a skončení lovu tak, že do samostatného riadku v zázname pri druhu ryby uvedie „ostatné“ a zároveň uvedie ich celkovú hmotnosť.

Z uvedeného je nesporné, že ak si loviaci privlastní ryby, ktoré nemajú ustanovenú lovnú mieru a v zázname neuvedie ich dĺžku a množstvo, nekoná v rozpore s § 14 ods. 10 vyhlášky, pretože „povinnosť“ zapisovať tieto veličiny do záznamu citované ustanovenie loviacemu nezakladá (pozn.: ukladá zapísať si „ostatné“ a ich celkovú hmotnosť). Pokiaľ si loviaci v rámci tejto kategórie rýb nezapíše do príslušnej časti záznamu aj ich počet, napriek tomu že takýto parameter sa vo vzore – spôsob zapisovania údajov do záznamu podľa prílohy č. 18 vyhlášky nachádza, nemožno to považovať za porušenie vyhlášky, pretože ustanovenie § 14 ods. 10 vyhlášky takúto „povinnosť“ loviacemu neukladá. V danom prípade ostáva na úvahe a rozhodnutí loviaceho, či do záznamu pri kategórii rýb „ostatné“ okrem ich celkovej hmotnosti uvedie aj ich počet.

10) § 14 ods. 20 vyhlášky – zapisovanie hmotnosti pomocou váhy alebo prepočítavacej tabuľky

V zmysle § 14 ods. 20 vyhlášky na stanovenie hmotnosti rýb možno použiť váhu alebo prepočítavaciu tabuľku, ktorá je súčasťou záznamu. Vzor prepočítavacej tabuľky je uvedený v prílohe č. 19.

Z ustanovenia nevyplýva, ktorá forma na stanovenie hmotnosti má prednosť, čiže loviaca osoba je oprávnená použiť buď váhu alebo prepočítavaciu tabuľku, ktorá má len odporúčací charakter a je zmätočná.

Otázka č.1: Ak hmotnosť stanovená váhou je nižšia ako určuje prepočítavacia tabuľka, ktorá má podľa prílohy č. 19 len odporúčací charakter, ktorou hmotnosťou sa má riadiť loviaca osoba, ak privlastnený druh ryby má podľa prepočítavacej tabuľky viac ako 5 kg?

Otázka č. 2: Ktorou formou určovania hmotnosti sa má pri výkone kontroly riadiť člen rybárskej stráže?

Otázka č. 3: Ak má počas lovu loviaca osoba pri sebe váhu potrebnú na zistenie hmotnosti rýb, je oprávnená použiť prepočítavaciu tabuľku, ak je to v prospech loviacej osoby?

Odpoveď:

V ustanovení § 14 ods. 20 vyhlášky je okrem iného uvedené: „Na stanovenie hmotnosti rýb možno použiť váhu alebo prepočítavaciu tabuľku“. Pri rigoróznom vysvetľovaní tejto vety by

malo platiť, že loviaci pre zváženie svojho úlovku by mal najskôr použiť váhu a len v prípade že ňou nedisponuje, môže použiť prepočítavaciu tabuľku. Z hľadiska dotknutej právnej úpravy ale aj z hľadiska praktického je takéto vysvetlenie nezmyselné.

Prepočítavacia tabuľka nemá ako uvádzate „odporúčací charakter“, nakoľko takéto skutočnosť nie je uvedená ani v ustanovení § 14 ods. 20 vyhlášky ani v prílohe č. 19 vyhlášky. V prílohe č. 19 sa okrem iného uvádza, že „údaje v tabuľke sú orientačné a slúžia na vyplňovanie hmotnosti v prehľade o úlovkoch“. V praxi to môže znamenať, že údaje o hmotnosti ryby získané pomocou váhy alebo pomocou prepočítavacej tabuľky sa prirodzene nemusia zhodovať.

Na záver uvádzame, že z vety „Na stanovenie hmotnosti rýb možno použiť váhu alebo prepočítaciu tabuľku“ jednoznačne vyplýva, že loviaci môže na odváženie úlovku použiť buď váhu, alebo prepočítavaciu tabuľku a preto by kontrolné orgány nemali mať dôvod údaj o hmotnosti rýb získaný jedným z dvoch uvedených spôsobov spochybňovať a neakceptovať, naopak údaj získaný jedným z uvedených spôsobov a uvedený loviacim v zázname o úlovkoch je potrebné považovať za rovnocenný.

11) § 15 ods. 2 vyhlášky – množstvo ulovených rýb v rybárskej sieťke

V zmysle § 15 ods. 2 vyhlášky počas rybárskeho preteku môže pretekár prechovávať v rybárskej sieťke ulovené ryby len v rámci povoleného množstva podľa § 14 odseku 2.

V zmysle § 20 ods. 2 zákona o rybárstve na podmienky lovu počas rybárskych pretekov alebo športových rybárskych pretekov sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona okrem ustanovení § 12 a § 14 písm. b) až d).

V zmysle 14 písm. c) je zakázané privlastniť si ulovené ryby nedosahujúce najmenšiu lovnú mieru a presahujúce najväčšiu lovnú mieru a nad určený počet alebo hmotnosť.

Podľa zákona o rybárstve si môže pretekár privlastniť aj ryby nad ustanovený počet, pričom znenie vyhlášky mu zakazuje prechovávať v rybárskej sieťke viac ako je povolené množstvo.

Otázka: Je pretekár oprávnený si privlastniť viac rýb ako je povolené množstvo v súlade s § 20 ods. 2 zákona o rybárstve, ktorý má vyššiu právnu silu ako jeho vykonávací predpis, ktorý to zakazuje?

Odpoveď:

Nemožno nič iné len skonštatovať, že podľa § 20 ods. 2 zákona sa na podmienky lovu počas rybárskych pretekov alebo športových rybárskych pretekov vzťahujú ustanovenia zákona okrem ustanovení § 12 a § 14 písm. b) až d), pričom podľa § 14 písm. c) sa zakazuje privlastniť si ulovené ryby nedosahujúce najmenšiu lovnú mieru a presahujúce najväčšiu lovnú mieru a nad určený počet a hmotnosť.

Na druhej strane podľa § 15 ods. 2 vyhlášky môže pretekár počas rybárskeho preteku prechovávať v rybárskej sieťke ulovené ryby len v rámci povoleného množstva podľa § 14 odseku 2.

Napriek uvedeným ustanoveniam si však možno v praxi len ťažko predstaviť, že pretekár rybárskeho preteku (pozn.: športového rybárskeho preteku sa tento „problém“ netýka) bude mať výhrady voči užívateľovi, ktorý v rámci písomnej formy určujúcej podmienky pretekov podľa § 15 ods. 1 vyhlášky, ktoré sú pre pretekára záväzné, tieto voči zákonu sprísni.

Túto úvahu opierame okrem iného aj o skutočnosť, že prípadné prechovávanie väčšieho počtu rýb nad rámec ustanovenia § 14 ods. 2 vyhlášky by pretekárovi neprinieslo žiadne výhody, pretože by si aj tak nemohol všetky prechovávané ryby zároveň aj privlastniť. Na tomto mieste zdôrazňujeme, že je rozdiel medzi privlastnením si rýb pri štandardnom love rýb (§ 14 písm. c) zákona), kedy loviaci dokonca ani nemusia prechovávať ryby v živom stave, a prechovávaním rýb počas rybárskych alebo športových rybárskych pretekov (§ 15 ods. 2 až 6 vyhlášky). V prvom prípade, kedy prechovávané ryby už nie je možné pustiť späť do vody pri ktorých sa počíta s ich konzumáciou, v druhom prípade sa ryby prechovávané napríklad v rybárskej sieťke (tzv. „komíne“) po skončení športového rybárskeho preteku púšťajú späť do vody; pri rybárskom preteku je možné ryby prechovávať len v takom počte, ktorý podľa vyhlášky povoľuje ich privlastnenie.

Dodávame, že aj v doterajšej praxi pri usporadúvaní rybárskych pretekov tohoto typu (tzv. „gulášové“ rybárske preteky) rozhodcovia preteku odmerali a zapisovali loviacemu ryby do štartovej listiny, ktoré loviaci nadväzne pustil späť do vody. Pretekár tak mohol v úlovkovej sieťke prechovávať len dovolené množstvo rýb – obvykle kaprov, t. j. rýb ktoré sa rozhodol privlastniť si.

Nesporne platí, že zákon je voči vyhláške predpisom vyššej právnej sily čo však neznamená, že napríklad v tomto konkrétnom prípade, keď užívateľ v rámci ochrany rýb v podmienkach rybárskeho preteku v súlade s § 15 ods. 2 vyhlášky neumožní pretekárom prechovávať väčší počet rýb ako upravuje ustanovenie § 14 ods. 2 vyhlášky. Platí to o to skôr, ako sme vyššie uviedli, že je zásadný rozdiel medzi privlastňovaním si rýb podľa § 14 písm. c) zákona, na ktoré odkazuje ustanovenie § 20 ods. 2 zákona upravujúce rybársky pretek a športový rybársky pretek a prechovávaním rýb počas rybárskych alebo športových rybárskych pretekov (§ 15 ods. 2 až 6 vyhlášky). Pokiaľ by sa užívateľ v súlade s § 20 ods. 2 zákona predsa len rozhodol, že pretekári môžu počas rybárskeho preteku prechovávať aj väčšie množstvo rýb ako to umožňuje ustanovenie § 14 ods. 2 vyhlášky, uplatnil by si tak princíp vyššej právnej sily. Podmienky preteku v zmysle vyššie uvedeného vypracované užívateľom, by tak boli v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 vyhlášky pre účastníkov rybárskeho preteku záväzné. Nadalej by však aj v tomto prípade platilo, že všetky prechovávané ryby nad povolený počet, ktorý si je v zmysle vyhlášky možné privlastniť, musia byť po ukončení rybárskeho preteku pustené späť do vody.

12) § 15 ods. 4 vyhlášky – prechovávanie rýb v čase ich individuálnej ochrany

V zmysle § 15 ods. 4 vyhlášky pretekár môže prechovávať v rybárskej sieťke aj druhy rýb, ktoré sú počas športového rybárskeho preteku v čase individuálnej ochrany a nedosahujú lovnú mieru podľa § 12.

V zmysle § 20 ods. 2 zákona o rybárstve na podmienky lovu počas rybárskych pretekov alebo športových rybárskych pretekov sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona okrem ustanovení § 12 a § 14 písm. b) až d).

V zmysle § 14 písm. a) zákona o rybárstve je zakázané loviť jednotlivé druhy rýb v čase ich individuálnej druhovej ochrany.

Z vyššie uvedených ustanovení vyplýva, že počas rybárskych pretekov platí výnimka z § 14 písm. b) a d) zákona o rybárstve, ale nie výnimka z písm. a), podľa ktorého je zakázané loviť ryby v čase ich individuálnej ochrany.

Otázka: *Môže pretekár loviť ryby v čase ich individuálnej ochrany v zmysle § 15 ods. 4 vyhlášky, ak mu to nedovoľuje § 20 ods. 2 zákona o rybárstve, ktorý má vyššiu právnu silu ako jeho vykonávací predpis?*

Otázka č.1: *Môže pretekár prechovávať v rybárskej sietke ryby v čase ich individuálnej ochrany aj napriek tomu, že podľa § 15 ods. 18 vyhlášky je osoba povinná ich s náležitou opatrnosťou v čo najkratšom čase pustiť späť do vody?*

Odpoveď:

Napriek tomu, že zámer tvorcov zákona a vyhlášky bol iný, t. j. aby účastník športového rybárskeho preteku mohol podľa § 15 ods. 4 vyhlášky prechovávať aj ryby, ktoré sú počas športového rybárskeho preteku v čase individuálnej ochrany, § 20 ods. 2 zákona v spojení s § 14 ods. a) zákona do istej miery vylučujú. Zámerne uvádzame do istej miery, pretože pri použití určitého rybárskeho náčinia a rybolovnej techniky sa prirodzene bežne stáva, že dôjde hoci aj k opakovanému neúmyselnému uloveniu ryby, ktorá má v tom čase individuálnu ochranu. Podstatné je, že touto „právnou nedokonalosťou“ automaticky nemusí dôjsť k narušeniu filozofie a princípov športového rybárskeho preteku, ak takáto ryba nebude po jej neúmyselnom ulovení následne prechovávaná, ale po jej okamžitom zdokumentovaní bude ihneď vrátená späť do vody.

13) § 18 ods. 5 vyhlášky – muškárenie pri love hlavátky

V zmysle § 18 ods. 5 vyhlášky lov rýb muškárskou udicou v lipňových vodách s použitím strimra nad 10 cm ako nástrahy sa považuje za lov rýb muškárením pri love hlavátky.

V zmysle § 17 písm. d) zákona o rybárstve je na lipňových vodách zakázané používať pri love muškárením iné ako umelé muškárske nástrahy s veľkosťou viac ako 10 cm.

V zmysle § 19 písm. b) zákona o rybárstve pri love hlavátky sa zakazuje loviť hlavátku inak než prívlačou alebo muškárením na umelé nástrahy menšie ako 15 cm.

Z vyššie uvedených ustanovení zákona o rybárstve vyplýva, že na lipňových vodách nemožno použiť nástrahu väčšiu ako 10 cm, pričom vyhláška to v ustanovení § 18 ods. 5 povoľuje.

Otázka: *Môže loviaca osoba použiť v zmysle § 18 ods. 5 vyhlášky pri love hlavátky nástrahu o veľkosti 12 cm?*

Otázka č. 2: *Môže loviaca osoba použiť pri love hlavátky nástrahu o veľkosti 16 cm, aj keď je to § 17 písm. d) zákona o rybárstve nepovoľuje?*

Odpoveď:

Loviaci pri love hlavátky muškárskou udicou v lipňových vodách použiť ako nástrahu strimer o veľkosti 12 cm – nemôže. Ustanovenie § 18 ods. 5 vyhlášky vo svojej časti „...“

s použitím strímra nad 10 cm ako nástrahy sa považuje za lov muškárením pri love hlavátky“ k úvahe o možnosti použitia nástrahy o veľkosti napr. 12 cm skutočne môže zvädzať. Potrebne je však brať do úvahy, že ustanovenie má za cieľ zdôrazniť, že použitie umelej nástrahy maximálne do 10 cm sa vzťahuje výlučne na držiteľov povolení na lipňové vody, aby sa tak u nich eliminovali úlovky hlavátky. Ustanovenie § 19 písm. b) zákona vo vzťahu k držiteľom povolení na lov hlavátky „len“ spresňuje, že loviť hlavátku inak než prívlačou alebo muškárením na umelé nástrahy menšie ako 15 cm sa zakazuje. Ustanovenie § 17 písm. d) zákona zase vo vzťahu k držiteľom povolení na lipňové vody takpovediac potvrdzuje význam ustanovenia § 18 ods. 5 vyhlášky, t. j. že takýto „muškári“ nemôžu pri love muškárením používať umelé nástrahy väčšie ako 10 cm.

Ako sme vyššie uviedli, ustanovenie § 17 písm. d) zákona sa vzťahuje k držiteľom povolení na lipňové vody, podľa ktorého „muškári“ nemôžu pri love muškárením v lipňových vodách používať umelé nástrahy väčšie ako 10 cm. Naopak z ustanovenia § 19 písm. b) zákona, ktoré sa na rozdiel od ustanovenia § 17 písm. d) zákona vzťahuje na držiteľov povolenia na lov hlavátky jednoznačne vyplýva, že pri love hlavátky sa zakazuje loviť inak než prívlačou alebo muškárením na umelé nástrahy menšie ako 15 cm, t. z. že pri love hlavátky môžu použiť nástrahu napríklad o veľkosti 15 cm a viac. Ustanovením je sledovaná aj istá ochrana iných lososovitých druhov rýb, ktoré spravidla v rybárskych revíroch s výskytom hlavátky žijú.

14) § 18 ods. 9 vyhlášky – zákaz lovu rýb určený organizačnou zložkou

V zmysle § 18 ods. 9 vyhlášky pri zarybňovaní rybárskych revírov môže užívateľ alebo jeho organizačná zložka určiť všeobecný zákaz lovu.

V prípade ostatných ustanovení vyhlášky sa pri práva a povinnostiach používa len pojem užívateľ (§ 15, § 16, § 18 ods. 6 a iné), nakoľko len ten je oprávneným a povinným subjektom podľa zákona o rybárstve.

Otázka: Môže organizačná zložka určiť všeobecný zákaz lovu po zarybnení v zmysle ustanovenia § 18 ods. 9 vyhlášky, ktoré ju na to oprávňuje aj bez splnomocnenia užívateľa?

Odpoveď:

Pri vypracúvaní predmetného ustanovenia spoločne so zástupcami SRZ došlo k názorovému súladu všetkých členov pracovnej skupiny, že táto kompetencia týkajúca sa určovania všeobecného zákazu lovu alebo časového obmedzenia lovu vysadených druhov rýb dosahujúcich najmenšiu lovnú mieru musí byť v ustanovení § 18 ods. 9 vyhlášky taxatívne založená tak pre užívateľa ako aj jeho organizačnú zložku.

Takto formulované ustanovenie v podstate len reflektuje na doterajšiu a dlhoročnú prax organizačných zložiek pri určovaní všeobecného zákazu lovu, t. j. činnosti, ktorá nebola vo vzťahu k organizačnej zložke užívateľa legislatívne upravená.

Na to, aby organizačná zložka mohla určiť všeobecný zákaz lovu po zarybnení dostatočne slúži ustanovenia § 18 ods. 9 vyhlášky a nie je pritom potrebné, aby takáto činnosť (úloha) bola vymenovaná v ustanovení § 2 ods. 1 vyhlášky, ktoré upravuje rozsah prenesených úloh užívateľa na jeho organizačnú zložku.

Dodávame, v ustanovení § 2 ods. 1 vyhlášky sú zámerne a so SRZ viacnásobne prerokované také úlohy, plnením ktorých užívateľ môže, ale aj nemusí svoju organizačnú zložku poveriť. V prípade kompetencie organizačnej zložky týkajúcej sa určovania všeobecného zákazu lovu po zarybnení bola táto taxatívne upravená v ustanovení § 18 ods. 9 vyhlášky preto,

že v tomto prípade z pochopiteľných dôvodov nemožno pripustiť, či užívateľ takouto úlohou svoju organizačnú zložku poverí, alebo nepoverí.

15) § 19 písm. b) zákona o rybárstve – veľkosť nástrahy pri love hlavátky

V zmysle § 19 písm. b) zákona o rybárstve sa pri love hlavátky zakazuje používať umelé nástrahy menšie ako 15 cm.

V zmysle § 17 písm. d) zákona o rybárstve je na lipňových vodách zakázané používať umelé nástrahy väčšie ako 10 cm.

Podľa nášho názoru, kým ustanovenia § 16 až 18 upravujú zakázané spôsoby lovu rýb podľa charakteru rybárskeho revíru, tak § 19 upravuje zákazy pri love konkrétneho druhu ryby, pričom pri love hlavátky sa loví na lipňových a pstruhových rybárskych revíroch.

Z dikcie ustanovení zákona o rybárstve ani nevyplýva, že zákazy na lipňových a pstruhových vodách sa nevzťahujú na lov hlavátky, tak ako je to napr. uvedené v § 13 ods. 4 zákona o rybárstve, podľa ktorého zákaz lovu rýb podľa odseku 1 a 2 neplatí od 1. novembra do 31. decembra, keď je povolený lov hlavátky pre držiteľov povolenia na lov hlavátky alebo je to uvedené v § 19 písm. e) zákona o rybárstve.

Otázka 1: Akú nástrahu môže použiť osoba pri love hlavátky na lipňovom rybárskom revíre, keď podľa § 17 písm. d) zákona o rybárstve môže použiť len nástrahu do veľkosti 10 cm a podľa § 19 písm. b) zákona o rybárstve môže použiť len nástrahu väčšiu ako 15 cm?

Otázka 2: Môže osoba pri love hlavátky použiť nástrahu väčšiu ako 15 cm len na pstruhovom rybárskom revíre, kde neplatí veľkostné obmedzenie nástrahy?

Otázka 3: Ak je osoba držiteľom povolenia na lov hlavátky a aj držiteľom lipňového povolenia na rybolov, ktorým ustanovením zákona o rybárstve (§ 17 alebo § 19) sa má loviaca osoba riadiť, resp. ako je možné preukázať, na ktorý typ povolenia na rybolov loví?

Odpoveď:

Pre zodpovedanie Vašich otázok môže do značnej miery poslúžiť ustanovenie § 19 zákona, ktorého význam a obsah jednoznačne potvrdzujú, že ide o zámerne konštituované ustanovenie výlučne upravujúce „zakázané spôsoby lovu hlavátky“, t. z. že sa vzťahuje na držiteľov povolenia na lov hlavátky. Z uvedeného sa dá ľahko odvodiť, že ustanovenie § 16 zákona – Zakázané spôsoby lovu rýb v pstruhových vodách sa vzťahuje na držiteľov povolení na vody pstruhové, ustanovenie § 17 zákona – Zakázané spôsoby lovu rýb v lipňových vodách sa vzťahuje na držiteľov povolení na vody lipňové a § 18 – Zakázané spôsoby lovu rýb v kaprových vodách sa vzťahuje na držiteľov povolení na vody kaprové.

Na základe vyššie uvedeného, t. j. v zmysle dotknutej právnej úpravy platí:

1. Vzhľadom na to, že ustanovenie § 19 zákona sa vzťahuje na držiteľov povolení na lov hlavátky, podľa písm. b) uvedeného ustanovenia držiteľ povolenia na lov hlavátky túto rybu môže na pstruhových a lipňových vodách (§ 19 písm. e) zákona) loviť len prívláčou alebo muškárením, pričom nesmie použiť umelé nástrahy menšie ako 15 cm.
2. Vychádzajúc z ustanovenia § 19 písm. e) zákona môže loviaci na pstruhových vodách alebo lipňových vodách loviť prívláčou alebo muškárením, pričom podľa § 19 písm. b) zákona nielenže „môže použiť nástrahu väčšiu ako 15 cm“, ale naopak takáto umelá nástraha musí mať dĺžku minimálne 15 cm.

3. *Držiteľ povolenia na lipňové vody sa pri love rýb na lipňových vodách riadi ustanovením § 17 zákona, držiteľ povolenia na lov hlavátky sa pri jej love na pstruhových vodách alebo lipňových vodách riadi ustanovením § 19 zákona. Loviaca osoba sa vie veľmi ľahko preukázať na ktorý typ povolenia loví. Pravdepodobne Vaša otázka smeruje k tomu, že v prípade povolenia na vody pstruhové, lipňové a kaprové tieto ako jediný užívateľ SRZ vydáva na jednej tlačovine, v ktorej sa vlepými „nálepkami“ (ceninami) vyznačuje, o aký typ povolenia ide. V tejto súvislosti ste pravdepodobne opomenuli skutočnosť, že povolenie na lov hlavátky SRZ už dlhoročne a zo zrejmých dôvodov vydáva na samostatnom tlačive. Z uvedeného vyplýva, že ak si držiteľ povolenia na lipňové vody pred začatím lovu v zázname, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou povolenia, vyznačí dátum a číslo revíru v ktorom sa chystá loviť ryby a to isté urobí držiteľ „samostatného povolenia“ – povolenia na lov hlavátky, je dostatočne identifikovateľné, na ktorý typ držiteľ toho ktorého povolenia loví.*

16) § 19 písm. b) zákona o rybárstve – povolený spôsob lovu na lipňovom rybárskom revíre

V zmysle § 19 písm. b) zákona o rybárstve pri love hlavátky je zakázané loviť inak než prívlačou alebo muškárením.

V zmysle § 17 písm. b) zákona o rybárstve je na lipňových rybárskych revíroch zakázaná prívlač.

Tak ako sme uviedli v bode 1 našej žiadosti, kým ustanovenia § 16 až 18 upravujú zakázané spôsoby lovu rýb podľa charakteru rybárskeho revíru, tak § 19 upravuje zákazy pri love konkrétneho druhu ryby, pričom pri love hlavátky sa loví na lipňových a pstruhových rybárskych revíroch.

Z dikcie zákona o rybárstve vyplýva, že pri love hlavátky na lipňových rybárskych revíroch nie je možná prívlač, ktorá je však možná na pstruhových rybárskych revíroch.

Otázka č. 1: *Môže osoba, ktorá je držiteľom povolenia na lov hlavátky loviť na prívlač na lipňovom rybárskom revíre, na ktorom je prívlač podľa zákona o rybárstve zakázaná.*

Otázka č. 2: *Ak je osoba držiteľom povolenia na lov hlavátky a aj držiteľom lipňového povolenia na rybolov, ktorým ustanovením zákona o rybárstve (§ 17 alebo § 19) sa má loviaca osoba riadiť, resp. ako je možné preukázať, na ktorý typ povolenia na rybolov loví?*

Odpoveď:

Osoba, ktorá je držiteľom povolenia na lov hlavátky môže loviť na prívlač na lipňových vodách – „lipňovom rybárskom revíre“ a oprávňuje ju k tomu, ako sme to pri komentári k § 19 písm. b) zákona podrobnejšie vysvetlili, § 19 písm. e) zákona. Zdôrazňujeme pritom, že ustanovenie § 19 zákona – Zakázané spôsoby lovu rýb pri love hlavátky sa vŕahuje na držiteľov povolení na lov hlavátky. Nie je teda pravdou, že takáto prívlač je podľa zákona zakázaná. Zároveň dávame do pozornosti ustanovenie § 13 ods. 4 zákona, podľa ktorého je lov na pstruhových vodách a lipňových vodách s výskytom hlavátky, povolený v čase od 1. novembra

do 31. decembra len pre držiteľov povolenia na lov hlavátky. Lov prívlačou na lipňových vodách podľa § 17 písm. b) vyhlášky síce zakázaný je, ale dodávame, že celé ustanovenie § 17 zákona – Zakázané spôsoby lovu rýb v lipňových vodách sa vťahujú na držiteľov povolení na vody lipňové a nie na držiteľov platného povolenia na lov hlavátky v čase jej lovu.

Držiteľ povolenia na lipňové vody sa pri love rýb na lipňových vodách riadi ustanovením § 17 zákona, držiteľ povolenia na lov hlavátky sa pri jej love na pstruhových vodách alebo lipňových vodách riadi ustanovením § 19 zákona. Loviaca osoba sa vie veľmi ľahko preukázať na ktorý typ povolenia loví. Pravdepodobne Vaša otázka smeruje k tomu, že v prípade povolenia na vody pstruhové, lipňové a kaprové tieto SRZ, ako jediný užívateľ, vydáva na jednej tlačovine, v ktorej sa vlepenými „nálepkami“ (ceninami) vyznačuje o aký typ povolenia ide. V tejto súvislosti ste pravdepodobne opomenuli skutočnosť, že povolenie na lov hlavátky SRZ už dlhoročne a zo zrejmých dôvodov vydáva na samostatnom tlačive. Z uvedeného vyplýva, že ak si držiteľ povolenia na lipňové vody pred začatím lovu v zázname, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou povolenia, vyznačí dátum a číslo revíru v ktorom sa chystá loviť ryby a to isté urobí držiteľ „samostatného povolenia“ – povolenia na lov hlavátky, je dostatočne identifikovateľné, na ktorý typ držiteľ toho ktorého povolenia loví. Držiteľ povolenia na lipňové vody môže používať nástrahu – mušku (strímer) do veľkosti maximálne 10 cm, naopak držiteľ povolenia na lov hlavátky musí pri jej love používať nástrahu vo veľkosti minimálne 15 cm.

17) § 6 ods. 4 zákona o rybárstve – zarybňovanie rybami, ktoré sú posudzované ako invázne nepôvodné druhy rýb

V zmysle § 6 ods. 4 zákona o rybárstve užívateľ je povinný zabezpečiť, aby v súvislosti s vysadením rýb do rybárskych revírov nedošlo k úniku invázných nepôvodných druhov rýb do vodného prostredia. Vysadenie nepôvodných druhov rýb do rybárskych revírov je možné len za podmienok ustanovených v osobitnom predpise. Druhy rýb s dokázateľne negatívnym dopadom na prirodzené ekosystémy sa posudzujú ako invázne nepôvodné druhy rýb.

Invázne nepôvodné druhy rýb sú taxatívne vymenované v § 10 ods. 3 vyhlášky, pričom podľa § 10 ods. 4 vyhlášky druhy rýb s dokázateľne negatívnym dopadom na prirodzené ekosystémy sa posudzujú ako invázne nepôvodné druhy rýb, t.j. amur biely, amur čierny, ostračka veľkoustý, tolstolobik biely a tolstolobik pestrý.

V predmetnom ustanovení vyhlášky figuruje pojem „posudzované“ a nie je jednoznačne uvedené ako pri § 10 ods. 3 vyhlášky, že sa jedná o invázne nepôvodné druhy rýb.

Otázka: Môže užívateľ v rámci zarybňovania účelovo vysádzať do rybárskeho revíru napr. amura bieleho, ktorý sa posudzuje ako invázny nepôvodný druh rýb, keď podľa § 6 ods. 4 zákona o rybárstve ma postupovať užívateľ tak, aby nedošlo k úniku invázných nepôvodných druhov rýb.

Odpoveď:

Z obsahu ustanovenia § 6 ods. 4 zákona je zrejmé, že vysadenie amura bieleho považovaného za invázny nepôvodný druh do rybárskych revírov možné je, ale len za splnenia podmienok ustanovených v osobitnom predpise (§ 7, § 7a ods. 1 a § 14 ods. 1 písm. g) zákona č. 543/2002 Z. z.). Užívateľ alebo jeho organizačná zložka pri vysadzovaní rybárskych revírov touto rybou a ďalšími druhmi rýb vymenovanými v § 10 ods. 4 vyhlášky a § 13 ods. 3 vyhlášky

prítom musia dbať, aby sa nedostali do vodného prostredia – iného príľahlého rybárskeho revíru, v ktorom by mohla byť prítomnosť takýchto rýb považovaná ako nežiadúca.

Z praktického, resp. vecného hľadiska zaoberať sa otázkou prípadného vysadzovania rybárskych revírov inváznymi druhmi rýb vymenovanými v ustanoveniach § 10 ods. 3 vyhlášky a § 13 ods. 2 vyhlášky je bezpredmetné, nakoľko užívateľ alebo jeho organizačné zložky rybárske revíry takýmito druhmi rýb, ktoré sú z hľadiska dosahovaných vzrastových parametrov, nízkej atraktivity pri ich love, ich diskutabilného gastronomického upotrebenia, ale samozrejme aj z hľadiska ochrany prírody – ichtyofauny, v minulosti zámerne nevysádzovali a z uvedených dôvodov sa celkom iste v budúcnosti vysádzovať nebudú. Nebezpečenstvo neúmyselného vysadenia týchto druhov rýb nie len do „vodného prostredia – iného príľahlého rybárskeho revíru“, ale aj do revíru do ktorého sa ryby majú vysadiť v rámci plnenia zarybňovacej povinnosti môže vzniknúť, ak ryby vylovené z rybníka sú pred nakládkou na automobil nedostatočne brakované (Pozn.: vytriedenie rýb, ktoré sú predmetom nákupu a následného vysadenia do revíru - napr. kapor od ostatných rýb, osobitne od invázných nepôvodných druhov rýb) a do revíru sú tak vysadené aj s inváznymi nepôvodnými druhmi rýb.

Našou odpoveďou sme okrem iného chceli zdôrazniť, že celkom inou a osobitnou kategóriou sú druhy rýb s dokázateľne negatívnym dopadom na prirodzené ekosystémy posudzované ako invázne nepôvodné druhy rýb, ktoré sú vymenované v § 10 ods. 4 vyhlášky a § 13 ods. 3 vyhlášky. Na skutočnosť, že sa tieto druhy rýb s dokázateľne negatívnym dopadom na prirodzené ekosystémy zároveň posudzujú ako „invázne nepôvodné druhy rýb“ nijako nevyplýva rozdiel v texte medzi § 10 ods. 4 vyhlášky a § 13 ods. 3 vyhlášky, kde zmienka o tom, že sú tieto druhy rýb posudzované ako „invázne nepôvodné druhy rýb“ v § 13 ods. 3 vyhlášky nie je opakovane uvedená. Zároveň dávame do pozornosti § 10 ods. 5 vyhlášky z ktorého je zrejme, ktoré rybárske revíry nie sú považované za prirodzené ekosystémy a v ktorých je biomelioračný účinok druhov rýb uvádzaných v § 10 ods. 4 vyhlášky, (okrem ostráčky veľkoústej) často využívaný pre ciele kvalitatívne vodného prostredia a využitie vôd na primárny účel príslušných vodných stavieb.

18) § 6 ods. 6 zákona o rybárstve – vymenovanie rybárskeho hospodára okresným úradom

V zmysle predmetného ustanovenia rybárskeho hospodára vymenúva a odvoláva na návrh užívateľa okresný úrad, v ktorého územnom obvode má užívateľ sídlo.

Podľa § 2 ods. 2 písm. b) zákona o rybárstve užívateľom rybárskeho revíru je právnická osoba s prideleným výkonom rybárskeho práva v rybárskom revíri. V našom prípade sa jedná o občianske združenie Slovenský rybársky zväz (§ 4 ods. 3 zákona o rybárstve), ktoré má sídlo v Žiline.

Aj napriek skutočnosti, že užívateľ je oprávnený plnenie niektorých úloh preniesť na svoju organizačnú zložku na základe písomného splnomocnenia, sídlo užívateľa sa nemení.

Otázka: Na ktorý okresný úrad podáva návrh na vymenovanie rybárskeho hospodára organizačná zložka, keď sídlo užívateľa je v Žiline a organizačná zložka plní len úlohy, na ktoré je oprávnený užívateľ, pričom písomným splnomocnením sa sídlo užívateľa nemení, s poukazom na § 22 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého práva a povinnosti vznikajú priamo zastúpenému?

Odpoveď:

Podľa § 6 ods. 6 zákona rybárskeho hospodára vymenúva a odvoláva na návrh užívateľa okresný úrad, v ktorého územnom obvode má užívateľ sídlo.

Podľa § 2 ods. 1 písm. e) vyhlášky užívateľ môže svoju organizačnú zložku poveriť úlohou podávať okresnému úradu návrhy na vymenovanie a odvolanie rybárskeho hospodára.

Na základe uvedeného je nesporné, že pokiaľ má organizačná zložka užívateľa sídliaca a pôsobiaca napr. v Košiciach a jeho okolí poverenie od užívateľa so sídlom v Žiline podávať okresnému úradu návrhy na vymenovanie a odvolanie rybárskeho hospodára, miesto takéhoto podania sa v zmysle uvedeného poverenia vzťahuje na sídlo organizačnej zložky a nie užívateľa, t. j. musí byť adresované Okresnému úradu v Košiciach a nie Okresnému úradu v Žiline.

Podotýkame že takýto, nami uvedený postup si organizačné zložky uplatňovali aj doposiaľ počas platnosti zákona č. 139/2002 Z. z. o rybárstve v znení neskorších predpisov. Počas 16 rokov podávali na príslušné okresné úrady návrhy na vymenovanie a odvolanie rybárskeho hospodára, pričom tento právny predpis na rozdiel od v súčasnosti platného zákona im takúto kompetenciu nepriznával ani priamo, ani prostredníctvom poverenia užívateľom a dokonca na takýto úkon ani nemali od užívateľa splnomocnenie. Okresné úrady aj napriek uvedenému zmienené podania organizačných zložiek akceptovali.

Otázku z uvedených dôvodov považujeme za irelevantnú.

19) § 9 ods. 3 písm. a) zákona o rybárstve v spojitosti s § 10 ods. 4 vyhlášky – privlastňovanie rýb posudzovaných ako invázne nepôvodné druhy rýb

V zmysle predmetného ustanovenia na rybárskom revíre s režimom chyt' a pust' je dovoľené privlastniť si invázne nepôvodné druhy rýb.

Invázne nepôvodné druhy rýb sú taxatívne vymenované v § 10 ods. 3 vyhlášky, pričom podľa § 10 ods. 4 vyhlášky druhy rýb s dokázateľne negatívnym dopadom na prirodzené ekosystémy sa posudzujú ako invázne nepôvodné druhy rýb, t.j. amur biely, amur čierny, ostrážka veľkoustý, tolstolobik biely a tolstolobik pestrý.

V predmetnom ustanovení vyhlášky figuruje pojem „posudzované“ a nie je jednoznačne uvedené ako pri § 10 ods. 3 vyhlášky, že sa jedná o invázne nepôvodné druhy rýb. Podobná úprava je aj v § 13 ods. 2 a 3 vyhlášky, pričom pri odseku 3 sa už neustanovuje spojenie posudzované ako invázne nepôvodné druhy rýb.

Otázka: Je možné si na rybárskom revíre s režimom chyt' a pust' privlastniť si aj druhy rýb s dokázateľne negatívnym dopadom na prirodzené ekosystémy, ktoré sú posudzované ako invázne nepôvodné druhy rýb, keďže sa pre účely zákona považujú za invázne nepôvodné druhy rýb, t.j. napr. amura bieleho alebo tolstolobika bieleho?

Odpoveď:

Pri „robotickom“ vysvetľovaní si ustanovení § 6 ods. 4 zákona, § 9 ods. 3 zákona a § 10 ods. 3 a 4 vyhlášky by sa mohlo zdať, že Vami uvádzané invázne nepôvodné druhy rýb ulovené v rybárskych revíroch s režimom chyt' a pust' si je možné privlastniť. Pokiaľ však budeme nahliadať na „ducha“ resp. význam týchto ustanovení, je potrebné brať do úvahy, prečo dotknuté druhy rýb neboli zaradené do skupiny „inváznych nepôvodných druhov rýb“

uvedených v § 10 ods. 3 vyhlášky a § 13 ods. 2 vyhlášky, ale s prívlastkom „druhy rýb s dokázateľne negatívnym dopadom na prirodzené ekosystémy“ boli zámerne samostatne zapracované do § 10 ods. 4 vyhlášky a § 13 ods. 3 vyhlášky, pričom osobitne sa na tieto druhy vzťahuje aj právna úprava týkajúca sa množstva úlovkov a ich evidencie (§ 14 ods. 11 vyhlášky). Túto významnú skutočnosť preto nemožno odignorovať a brať len do úvahy, že uvedené druhy rýb sú podľa § 6 ods. 4 zákona a § 10 ods. 4 vyhlášky zároveň posudzované ako invázne nepôvodné druhy rýb, aby tak bolo možné tvrdiť, že podľa § 9 ods. 3 písm. a) zákona v spojení s dotknutými citovanými ustanoveniami zákona a vyhlášky je v rybárskych revíroch s režimom „chyt' a pust'“ možné po ulovení uvedené druhy rýb si prívlastniť. Skutočnosť, že v ustanovení § 13 ods. 4 vyhlášky pri druhoch rýb s dokázateľne negatívnym dopadom na prirodzené ekosystémy k nim nie je priradené slovné spojenie - „posudzované ako invázne nepôvodné druhy rýb“ netreba vnímať ako problém, ktorý by mal v praxi spôsobovať komplikácie. Z právneho hľadiska je celkom postačujúce, keď je pri prvom samostatnom výpočte týchto konkrétnych piatich druhov rýb vymenovaných v ustanovení § 10 ods. 4 vyhlášky uvedené, že ide o „druhy rýb s dokázateľne negatívnym dopadom na prirodzené ekosystémy posudzované ako invázne nepôvodné druhy rýb“. Nadväzne potom platí, že pri tých istých druhoch rýb vymenovaných v poradí druhom identickým výpočte uvedenom v ustanovení § 13 ods. 3 nemôže ísť o nič iné, ako zase len o „druhy rýb s dokázateľne negatívnym dopadom na prirodzené ekosystémy posudzované ako invázne nepôvodné druhy rýb“.

Na základe uvedeného lov a prívlastňovanie si dotknutých druhov rýb v rybárskych revíroch s režimom „chyt' a pust'“ pripadá do úvahy len vtedy, pokiaľ ide o prirodzený ekosystém. V každom prípade je pri posudzovaní, či ide alebo nejde o „prirodzený ekosystém“ nevyhnutné postupovať striktné v zmysle § 10 ods. 5 vyhlášky. Režim užívania rybárskeho revíru je v takomto prípade druhoradý. Z doterajšej korešpondencie ktorou ministerstvo disponuje sa domnievame, že Vaša otázka smeruje aj k rybárskemu revíru č. 4-4030-1-4 VN Zemplínska Šírava, ktorý je v režime „chyt' a pust'“. Vzhľadom na to, že podľa § 10 ods. 5 vyhlášky sa vodné nádrže za prirodzené ekosystémy nepovažujú, v tomto revíri si jednotlivé druhy rýb uvedené v § 10 ods. 4 vyhlášky a § 13 ods. 3 vyhlášky nemožno prívlastňovať.

Zdôrazňujeme, že aj keď je podľa § 10 ods. 4 vyhlášky možné tieto druhy rýb loviť od 1. januára do 31. decembra, treba pri ich lovení a prívlastňovaní v „lovných“ rybárskych revíroch dbať na dodržiavanie „všeobecnej ochrany rýb“, konkrétne § 13 ods. 3 zákona a § 13 ods. 5 písm. a) zákona.

Opakovane upozorňujeme na významovú súvislosť medzi ustanoveniami § 10 ods. 4) a § 10 ods. 5 vyhlášky z ktorej je jednoznačné, že rybárske revíry typu Zemplínska Šírava a iné umelo vybudované vodné nádrže, bez ohľadu na režim ich rybárskeho využitia nemožno považovať za „prirodzené ekosystémy“.

20) § 10 ods. 5 zákona o rybárstve – cieleň lov rýb posudzovaných ako invázne nepôvodné druhy rýb

V zmysle § 10 ods. 5 zákona o rybárstve v chovnom rybárskom revíri sa zakazuje lov okrem odlovu rýb najmä na chovný účel, pri mimoriadnej udalosti alebo cieleňho lovu inváznych nepôvodných druhov rýb vykonávaného užívateľom.

Otázka: S poukazom na bod 2 našej žiadosti, je možné v chovnom rybárskom revíre cielene loviť druhy rýb posudzované ako sú posudzované ako invázne nepôvodné druhy rýb, keďže sa pre účely zákona považujú za invázne nepôvodné druhy rýb, t.j. napr. amura bieleho alebo tolstolobika bieleho?

Poznámka: V ustanovení § 10 zákona o rybárstve chýba odsek 2. Jedná sa len o chybu v písaní?

Odpoveď:

V odpovediach viažucich sa na § 9 ods. 3 písm. a) zákona o rybárstve v spojitosti s § 10 ods. 4 vyhlášky a § 12 ods. 1 písm. a), b), ab) a ac) vyhlášky sme sa snažili podrobne vysvetliť, ako nahliadať na druhy rýb s dokázateľne negatívnym dopadom na prirodzené ekosystémy posudzované ako invázne nepôvodné druhy rýb, ktoré sú vymenované v ustanovení § 10 ods. 4 vyhlášky. K uvedeným druhom patria aj amur biely a tolstolobik biely.

Zdôraznili sme pritom, či už vo vyjadrení sa k možnosti privlastňovania si týchto rýb v revíroch s režimom „chyt' a pust'“, alebo ako v tomto prípade pri otázke týkajúcej sa ich cieleného lovu v chovných rybárskych revíroch, že treba brať do úvahy nie len to či ide o druhy rýb posudzované ako invázne nepôvodné druhy rýb, ale že zároveň ide aj o druhy rýb s dokázateľne negatívnym dopadom na prirodzené ekosystémy. V každom prípade je pri posudzovaní, či ide alebo nejde o „prirodzený ekosystém“ nevyhnutné postupovať striktne v zmysle § 10 ods. 5 vyhlášky.

Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ daný „chovný rybársky revír“ nie je podľa § 10 ods. 5 vyhlášky prirodzeným ekosystémom, čo viac menej z pochopiteľných dôvodov nepripadá do úvahy, nie je možné v ňom vykonávať cielený lov „druhov rýb s dokázateľne negatívnym dopadom na prirodzené ekosystémy posudzovaných ako invázne nepôvodné druhy rýb“, teda aj amura bieleho a tolstolobika bieleho. Takýto cielený lov v chovnom rybárskom revíri sa vzťahuje výlučne na invázne nepôvodné druhy rýb vymenované v § 10 ods. 3 vyhlášky a § 13 ods. 2 vyhlášky.

V prípade, že sa v chovnom rybárskom revíri nachádzajú amur biely a tolstolobik biely a sú užívateľom (rybárskom hospodárom) vyhodnotené ako druhy rýb, ktoré negatívne vplyvajú na výsledok hospodárenia v danom revíri, je možné ich v rámci jednoročného prípadne dvojročného chovného cyklu pri spustení vodnej hladiny a s tým spojenom výlove ako nežiaduce ryby odseparovať od ostatných rýb v rámci vykonávanej hospodárskej činnosti užívateľa prostriedkami hromadného lovu.

V súvislosti s chýbajúcim ods. 2 v § 10 zákona uvádzame, že v priebehu legislatívneho procesu v ustanovení § 10 zákona došlo k zlučeniu dvoch odsekov do jedného a len nedopatrením odseky 3, 4 a 5 nadväzne neboli prečíslované na odseky 2, 3 a 4.

Ministerstvo sa snažilo túto chybu napraviť, ale odbor legislatívy a aproximácie práva NR SR ju nevyhodnotil ako chybu pri písaní a preto príslušné ustanovenie, ktoré bolo v rámci zákona ako celku schválené NR SR, už nebolo možné korigovať. Pre komplexnosť dodávame, že členovia Expertnej skupiny, vrátane zástupcov SRZ, boli o tejto skutočnosti v uvedenom čase informovaní. V ustanovení § 40 ods. 1 zákona sa však nachádza „odkaz“ na § 10 ods. 2 a 3 (Pozn.: správne má byť § 10 ods. 3 a 4), čo v praxi znamená, že okresný úrad zatiaľ - t. j. do novelizácie tohto ustanovenia - nebude môcť uložiť právnickej osobe (užívateľovi) pokutu za porušenie § 10 ods. 4 zákona, konkrétne ak užívateľ neoznačí rybársky revír tabuľou s nápisom „Chovný rybársky revír“.

21) § 12 ods. 1 zákona o rybárstve – oprávnenie na lov rýb

V zmysle § 12 ods. 1 zákona o rybárstve loviť a privlastňovať si ryby v rybárskych revíroch môžu len osoby, ktoré sú držiteľmi rybárskeho lístka a povolenia na rybolov alebo užívatelia.

V znení, už neplatného, zákona č. 139/2002 Z.z. o rybárstve v znení neskorších predpisov podľa § 10 ods. 1 bol uvedený pojem „platný“.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že loviacej osobe postačuje mať pri sebe len rybársky lístok a povolenie na rybolov, bez ohľadu na to, či sa jedná o platné doklady alebo nie, a to s poukazom na historický výklad alebo v porovnaní s inými predpismi (platný občiansky preukaz, platný vodičský preukaz a pod.).

Otázka: *Môže osoba loviť a privlastňovať si ryby na základe neplatného rybárskeho lístka a povolenia na rybolov, ktorého je osoba držiteľom, keďže z dikcie zákona o rybárstve nevyplýva, či sa jedná o platné alebo neplatné doklady?*

Odpoveď:

Zásadne odmietame Vaše tvrdenie predchádzajúce samotnej otázke, že z ustanovenia § 12 ods. 1 zákona vyplýva, že „loviacej osobe postačuje mať pri sebe len rybársky lístok a povolenie na rybolov, bez ohľadu na to, či sa jedná o platné doklady alebo nie, a to s poukazom na historický výklad alebo v porovnaní s inými predpismi (platný občiansky preukaz, platný vodičský preukaz a pod.“. Hlavným dôvodom, ktorý Vás vedie k takejto úvahe je, že podľa uvedeného ustanovenia „loviť a privlastňovať si ryby v rybárskych revíroch môžu len osoby, ktoré sú držiteľmi rybárskeho lístka a povolenia na rybolov alebo užívatelia“, t. j. pred slovami rybárskeho lístka a povolenia na rybolov sa nenachádza slovo „platného“.

Ak by sme Vašu úvahu čo i len teoreticky pripustili, napríklad by to znamenalo, že stavebník by mohol začať stavať rodinný dom aj v prípade neplatného stavebného povolenia. Jednoducho povedané, stavebný úrad vydáva stavebníkovi na základe jeho žiadosti „stavebné povolenie“, teda nie „platné stavebné povolenie“. Platnosť takéhoto povolenia vyplýva z jeho obsahu, ktorá je dátumovo ohraničená. Pokiaľ stavebník počas platnosti stavebného povolenia nezačne realizovať stavbu, musí požiadať o predĺženie platnosti stavebného povolenia. Je zrejmé, že pokiaľ by stavebník začal realizovať stavbu v zmysle Vašej úvahy len na základe „stavebného povolenia“, pričom z jeho obsahu a dátumu platnosti by vyplývalo, že stavebné povolenie je už neplatné, porušil by tak stavebný zákon a tým by čelil udeleniu pokuty zo strany stavebného úradu.

Presne takýto istý princíp platí pri „povolení na rybolov a rybárskom lístku“. Nie je rozhodujúce, či v texte dotknutého ustanovenia je uvedené „platné povolenie na rybolov a platný rybársky lístok“. Za najrozhodujúcejšie v tejto veci považujeme, že tak v povolení na rybolov ako aj v rybárskom lístku je časť, v ktorej je uvedené „platnosť od..... do.....“. Snád už ani netreba detailnejšie rozoberať, čomu by sa vystavoval rybár loviaci v roku 2019, keby sa pri love rýb kontrolným orgánom preukázal povolením na rybolov, alebo rybárskym lístkom platným napr. od 1. januára 2018 do 31. decembra 2018.

Vychádzajúc aj zo všeobecného povedomia občanov je zrejmé, že pri úradnom styku alebo konkrétne aj pri kontrole výkonu rybárskeho práva, je občan vždy povinný preukázať sa platným dokladom, a to aj v takom prípade, keď privlastok „platný“ nie je pri slove povolenie, preukaz, osvedčenie atď. v príslušnom osobitnom právnom predpise uvedený.

22) § 20 ods. 2 zákona o rybárstve – privlastnenie rýb, ktoré nedosahujú najmenšiu lovnú mieru

V zmysle § 20 ods. 2 zákona o rybárstve na podmienky lovu počas rybárskych pretekov alebo športových rybárskych pretekov sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona okrem ustanovení § 12 a § 14 písm. b) až d). Podmienky pretekov určuje užívateľ.

V zmysle § 14 písm. c) zákona o rybárstve sa zakazuje privlastniť si ulovené ryby nedosahujúce najmenšiu lovnú mieru a presahujúce najväčšiu lovnú mieru a nad určený počet alebo hmotnosť.

Otázka č. 1: Môžu si loviace osoby počas rybárskych pretekov alebo športových rybárskych pretekov privlastniť ryby, ktoré nedosahujú najmenšiu lovnú mieru alebo presahujú najväčšiu lovnú mieru?

Otázka č. 2: Môže užívateľ v rámci podmienok pretekov určiť, že loviace osoby si môžu privlastniť napr. tri kusy kapra rybničného?

Odpoveď:

Nemožno nič iné len skonštatovať, že podľa § 20 ods. 2 zákona sa na podmienky lovu počas rybárskych pretekov alebo športových rybárskych pretekov vzťahujú ustanovenia zákona okrem ustanovení § 12 a § 14 písm. b) až d), pričom podľa § 14 písm. c) sa zakazuje privlastniť si ulovené ryby nedosahujúce najmenšiu lovnú mieru a presahujúce najväčšiu lovnú mieru a nad určený počet a hmotnosť.

Na druhej strane podľa § 15 ods. 4 vyhlášky môže pretekár počas športového rybárskeho preteku prechovávať v rybárskej sieťke ulovené ryby, ktoré nedosahujú lovnú mieru podľa § 12 vyhlášky.

Z ustanovenia § 20 ods. 2 zákona jednoznačne vyplýva, že loviace osoby môžu počas rybárskych pretekov alebo športových rybárskych pretekov prechovávať ryby, teda nie ako uvádzate vo Vašej otázke ryby si privlastňovať, ktoré nedosahujú najmenšiu lovnú mieru alebo presahujú najväčšiu lovnú mieru. Tak ako sme uviedli v odpovedi na Vašu otázku viažucu sa na § 15 ods. 2 vyhlášky aj v tomto prípade opakovane zdôrazňujeme, že je rozdiel medzi privlastnením si rýb pri štandardnom love rýb (§ 14 písm. c) zákona), kedy loviaci dokonca ani nemusia prechovávať ryby v živom stave, a prechovávaním rýb počas rybárskych alebo športových rybárskych pretekov (§ 15 ods. 2 až 6 vyhlášky). V prvom prípade, kedy prechovávané ryby už nie je možné pustiť späť do vody pri ktorých sa počíta s ich konzumáciou, v druhom prípade sa ryby prechovávané napríklad v rybárskej sieťke (tzv. „komíne“) po skončení športového rybárskeho preteku púšťajú späť do vody; pri rybárskom preteku je podľa § 15 ods. 2 vyhlášky možné ryby prechovávať len v takom počte, ktorý podľa vyhlášky povoľuje ich privlastnenie. V tejto súvislosti si dostatočne uvedomujeme význam princípu vyššej právnej sily, na druhej strane si v praxi len ťažko možno predstaviť, že pretekár rybárskeho preteku (pozn.: športového rybárskeho preteku sa tento „problém“ netýka) bude mať výhrady voči užívateľovi, ktorý v rámci písomnej formy určujúcej podmienky pretekov podľa § 15 ods. 1 vyhlášky, ktoré sú pre pretekára záväzné, tieto voči zákonu sprísni, t. j. loviace osoby počas rybárskeho preteku nebudú môcť prechovávať ryby nedosahujúce lovnú mieru podľa § 12 vyhlášky.

Túto úvahu opierame okrem iného aj o skutočnosť, že prípadné prechovávanie rýb nedosahujúcich lovnú mieru podľa § 12 vyhlášky počas rybárskeho preteku by pretekárovi neprinieslo žiadne výhody, pretože by si aj tak nemohol takéto ryby zároveň aj privlastniť.

Dodávame, že aj v doterajšej praxi pri usporadúvaní rybárskych pretekov tohoto typu (tzv. „gulášové“ rybárske preteky) rozhodcovia preteku odmerali a zapisovali loviacemu ryby do štartovej listiny, ktoré loviaci nadväzne pustil späť do vody. Pretekár tak mohol v úlovkovej sieťke prechovávať len dovolené množstvo rýb – obvykle kaprov (Pozn.: 2 ks, ak prvý nepresiahol hmotnosť 7 kg), t. j. rýb ktoré sa rozhodol privlastniť si.

Podľa § 20 ods. 2 zákona sa na podmienky lovu počas rybárskych pretekov alebo športových rybárskych pretekov vzťahujú ustanovenia zákona okrem ustanovení § 12 a § 14 písm. b) až d), pričom podľa § 14 písm. c) sa zakazuje privlastniť si ulovené ryby nedosahujúce najmenšiu lovnú mieru a presahujúce najväčšiu lovnú mieru a nad určený počet a hmotnosť.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 2 vyhlášky môže pretekár počas rybárskeho preteku prechovávať v rybárskej sieťke ulovené ryby len v rámci povoleného množstva podľa § 14 ods. 2 vyhlášky.

Na základe uvedeného a rešpektujúc, že zákon je voči vyhláške predpisom vyššej právnej sily vyplýva, že užívateľ v súlade s § 20 ods. 2 zákona vo väzbe na § 14 písm. c) zákona môže v rámci určenia podmienok rybárskych pretekov rozhodnúť o možnosti prechovávania a v danom prípade privlastnenia si väčšieho počtu rýb ako upravuje § 14 ods. 2 vyhlášky, teda napríklad, ako uvádzate, aj 3 ks kapra rybníčného. Podmienky preteku v zmysle vyššie uvedeného vypracované užívateľom, by tak boli v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 vyhlášky pre účastníkov rybárskeho preteku záväzné.

Napriek uvedenému nepredpokladáme, že v praxi reálne k takejto situácii dôjde. Skôr sme presvedčení, že užívateľ v rámci ochrany rýb v podmienkach rybárskeho preteku v súlade s § 15 ods. 2 vyhlášky neumožní pretekárom prechovávať väčší počet rýb ako upravuje ustanovenie § 14 ods. 2 vyhlášky. Platí to o to skôr, že je zásadný rozdiel medzi privlastňovaním si rýb podľa § 14 písm. c) zákona, na ktoré odkazuje ustanovenie § 20 ods. 2 zákona upravujúce rybársky pretek a športový rybársky pretek a prechovávaním rýb počas rybárskych alebo športových rybárskych pretekov (§ 15 ods. 2 až 6 vyhlášky). Naďalej by tak aj v tomto prípade platilo, že všetky prechovávané ryby nad povolený počet, ktorý si je v zmysle vyhlášky možné privlastniť, musia byť po ukončení rybárskeho preteku pustené späť do vody.

V rámci rybárskeho preteku usporiadaného na kaprovej vode v čase od 1. mája do 31. mája neplatí individuálna ochrana kapra rybníčného, ktorého si je podľa § 14 ods. 2 vyhlášky možné privlastniť v maximálnom počte 2 ks. Pokiaľ sa rybársky pretek koná na kaprovej vode – ostatnej vodnej ploche, loviaci si môže privlastniť maximálne 2 ks kapra bez ohľadu na to, v akom mesiaci roka sa rybársky pretek uskutoční. V súvislosti s privlastňovaním si ostatných druhov rýb počas rybárskeho preteku treba vždy brať do úvahy § 10 vyhlášky, t. j. čas individuálnej ochrany rýb.

23) § 23 ods. 2 zákona o rybárstve – vymenovanie člena rybárskej stráže okresným úradom

V zmysle predmetného ustanovenia člena rybárskej stráže vymenúva a odvoláva na návrh užívateľa okresný úrad, v ktorého územnom obvode má užívateľ sídlo.

Podľa § 2 ods. 2 písm. b) zákona o rybárstve užívateľom rybárskeho revíru je právnická osoba s prideleným výkonom rybárskeho práva v rybárskom revíri. V našom prípade sa jedná o občianske združenie Slovenský rybársky zväz (§ 4 ods. 3 zákona o rybárstve), ktoré má sídlo v Žiline.

Aj napriek skutočnosti, že užívateľ je oprávnený plnenie niektorých úloh preniesť na svoju organizačnú zložku na základe písomného splnomocnenia, sídlo užívateľa sa nemení.

Otázka: Na ktorý okresný úrad podáva návrh na vymenovanie člena rybárskej stráže organizačná zložka, keď sídlo užívateľa je v Žiline a organizačná zložka plní len úlohy, na ktoré je oprávnený užívateľ, pričom písomným splnomocnením sa sídlo užívateľa nemení, s poukazom na § 22 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého práva a povinnosti vznikajú priamo zastúpenému?

Odpoveď:

Podľa § 23 ods. 3 zákona rybársku stráž vymenúva a odvoláva na návrh užívateľa okresný úrad, v ktorého územnom obvode má užívateľ sídlo.

Podľa § 2 ods. 1 písm. j) vyhlášky užívateľ môže svoju organizačnú zložku poveriť úlohou podávať okresnému úradu návrhy na vymenovanie a odvolanie rybárskej stráže.

Na základe uvedeného je nesporné, že pokiaľ má organizačná zložka užívateľa sídliaca a pôsobiaca napr. v Skalici a jeho okolí poverenie od užívateľa so sídlom v Žiline podávať okresnému úradu návrhy na vymenovanie a odvolanie rybárskej stráže, miesto takéhoto podania sa v zmysle uvedeného poverenia vťahuje na sídlo organizačnej zložky a nie užívateľa, t. j. musí byť adresované Okresnému úradu v Skalici a nie Okresnému úradu v Žiline.

Podotýkame, že takýto, nami uvedený postup si organizačné zložky uplatňovali aj doposiaľ počas platnosti zákona č. 139/2002 Z. z. o rybárstve v znení neskorších predpisov. Počas 16 rokov podávali na príslušné okresné úrady návrhy na vymenovanie a odvolanie rybárskej stráže, pričom tento právny predpis na rozdiel od v súčasnosti platného zákona im takúto kompetenciu nepriznával ani priamo, ani prostredníctvom poverenia užívateľom a dokonca na takýto úkon ani nemali od užívateľa splnomocnenie. Okresné úrady aj napriek uvedenému zmienené podania organizačných zložiek akceptovali.

Otázku z uvedených dôvodov považujeme za irelevantnú.

24) § 34 ods. 1 zákona o rybárstve – hospodársky chov rýb na rybochovných zariadeniach

V zmysle § 34 ods. 1 zákona o rybárstve ministerstvo životného prostredia môže na základe žiadosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby rozhodnúť o vyradení malej vodnej nádrže osobitne vhodnej na chov rýb z rybárskeho revíru, z dôvodu jej využitia na hospodársky chov rýb.

V zmysle § 2 ods. 2 písm. f) a g) zákona o rybárstve na chov rýb slúži aj rybník a rybochovné zariadenie.

Otázka: Môže ministerstvo životného prostredia rozhodnúť o vyradení rybochovného zariadenia alebo rybníka z evidencie rybárskych revíroch z dôvodu ich využitia na hospodársky chov rýb?

Odpoveď:

Nie, nemôže. Ustanovenie § 34 sa vzťahuje výlučne na malé vodné nádrže osobitne vhodné na chov rýb podľa § 2 ods. 2 písm. h) zákona; spravidla ide o nádrže vo vlastníctve štátu a v správe správcu vodného toku, t. z. že ministerstvo môže na základe žiadosti fyzickej

osoby alebo právnickej osoby rozhodnúť o vyradení malej vodnej nádrže osobitne vhodnej na chov rýb z rybárskeho revíru, z dôvodu jej využitia na hospodársky chov rýb. Skutočnosť, že ryby možno chovať aj v rybníkoch podľa § 2 ods. 2 písm. f) zákona alebo v rybochovných zariadeniach podľa § 2 ods. 2 písm. g) zákona, nemá na význam a účel ustanovenia § 34 žiaden vplyv o to skôr, že takéto typy vodných stavieb nie sú vo vlastníctve Slovenskej republiky.

25) § 43 ods. 6 zákona o rybárstve – povinnosť splniť podmienky rybárskymi hospodármi a členmi rybárskej stráže

V zmysle § 43 ods. 6 zákona o rybárstve členovia rybárskej stráže a rybárski hospodári ustanovení podľa predpisov účinných do 31. decembra 2018 sú povinní splniť podmienky ustanovené týmto zákonom do 31. decembra 2023 okrem podmienky upravenej v § 23 ods. 3 písm. c).

V zmysle § 23 ods. 3 písm. c) zákona o rybárstve za člena rybárskej stráže okresný úrad vymenuje fyzickú osobu, ktorá má ukončené stredoškolské vzdelanie s maturitou.

Otázka č. 1: Je člen rybárskej stráže povinný mať splnenú podmienku ustanovenú v § 23 ods. 3 písm. c) zákona o rybárstve k 1. januáru 2019, keď z dikcie zákona vyplýva, že z časového hľadiska majú byť všetky podmienky splnené do 31. decembra 2023 s výnimkou stredoškolského vzdelania?

Otázka č. 2: Je rybársky hospodár povinný mať splnenú podmienku ustanovenú v § 23 ods. 3 písm. c) zákona o rybárstve k 1. januáru 2019, keď z dikcie zákona vyplýva, že z časového hľadiska majú byť všetky podmienky splnené do 31. decembra 2023 s výnimkou stredoškolského vzdelania, a zároveň v rámci daného ustanovenia je odkaz len na § 23, nie na § 6 zákona o rybárstve?

Odpoveď:

Podmienka vyplývajúca z § 23 ods. 3 písm. c) zákona, podľa ktorej okresný úrad za člena rybárskej stráže vymenuje osobu, ktorá má ukončené stredoškolské vzdelanie s maturitou, sa vzťahuje výlučne na osoby užívateľom navrhované na ustanovenie v období od nadobudnutia účinnosti zákona, t. j. od 1. januára 2019 a neskôr. Uvedené tvrdenie opierame o prechodné ustanovenie § 43 ods. 6 zákona, v ktorom je okrem iného uvedené, že členovia rybárskej stráže podľa predpisov účinných do 31. decembra 2018, sú povinní splniť podmienky týmto zákonom do 31. decembra 2023 okrem podmienky upravenej v § 23 ods. 3 písm. c) zákona. Zjednodušene povedané, členovia rybárskej stráže vymenovaní do funkcie podľa zákona č. 139/2002 Z. z. o rybárstve v znení neskorších predpisov, ktorí neabsolvovali stredoškolské štúdium ukončené maturitou, nie sú podľa § 43 ods. 6 zákona povinní do 31. decembra 2023 preukázať sa maturitným vysvedčením.

Pre komplexnosť dodávame, že práve SRZ v čase prerokovania návrhu zákona v NR SR predložil tento návrh, s ktorým ministerstvo súhlasilo. Uvedený návrh bol zapracovaný do „generálneho pozmeňovacieho návrhu zmien a doplnkov“ a následne bol odsúhlasený aj odborom legislatívy a aproximácie práva NR SR.

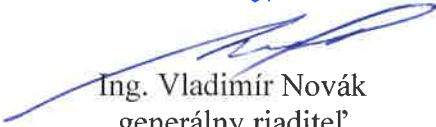
Čo sa rybárskeho hospodára týka, pokiaľ by sme pristupovali pri „výklade“ ustanovenia § 43 ods. 6 zákona len z hľadiska jeho textu, mohlo by sa zdať, že aj rybárski hospodári podľa predpisov účinných do 31. decembra 2018, ktorí sú povinní splniť podmienky týmto zákonom do 31. decembra 2023, sú oslobodení od splnenia podmienky upravenej v § 23 ods. 3 písm. c) zákona. Pokiaľ sa však budeme riadiť zásadou vyplývajúcou z nálezu Ústavného

súdu SR z 23. mája 2013, č. k. IV. ÚS 71/2013-36 podľa ktorej „K výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v prípade, keď sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona“, dospejeme k záveru, že oslobodenie od splnenia podmienky upravenej v § 23 ods. 3 písm. c) zákona sa vťahuje výlučne na rybársku stráž a nie na rybárskeho hospodára. Naše tvrdenie opierame o zmysel dotknutého ustanovenia v spojení s ustanoveniami § 6 ods. 4 a § 21 ods. 3 zákona č. 139/2002 Z. z. z ktorých vyplýva, že predchádzajúci zákon o rybárstve pri rybárskom hospodárovi v rámci jeho navrhovania okresnému úradu na ustanovenie ukladal povinnosť preukázať sa absolvovaním skúšky rybárskeho hospodára alebo potvrdením o príslušnom vzdelaní a pri rybárskej stráži nie. Naďalej teda platí, že rybársky hospodár musí spĺňať podmienku príslušného vzdelania aj v prechodnom období, t. j. do 31.12.2023 a aj po jeho uplynutí t. j. od 1.1.2024.

Zhrnuté na záver, na rybárskeho hospodára sa ustanovenie § 23 ods. 3 písm. c.) zákona nevzťahuje a preto podľa prechodného ustanovenia § 43 ods. 6 zákona je tento povinný splniť všetky podmienky podľa zákona do 31. decembra 2023, pochopiteľne iba v rozsahu, ktorý sa ho priamo dotýka (ide o ustanovenie § 6 ods. 8 a 9 zákona).

S pozdravom

**MINISTERSTVO
ŽIVOTNÉHO PROSTREDIA SR**
Nám. L. Štúra 1
812 35 BRATISLAVA
- 84 -

Ing. Vladimír Novák
generálny riaditeľ